

ŞİMDİ KADINLARIN DEVİRİMCİ FIRTINALAR KOPARMA ZAMANI!

"Şimdi Kadınların Özgürlük Zamanı diyerek giriyoruz 2018'in 8 Mart'ına... Şimdi Kadınların Zamanı, diyoruz. Şimdi bizim zamanımız..."

Emekçi Kadınlar (EKA) 8 Mart günü yine "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" demek için Taksim'de Galatasaray Meydanı'nda idi.

Pankartları, devrim mücadelesine ömrünü adanmış kadınların resimleri ve isyanı haykıran dövizleri ile halaylar çektiler, sloganlar atarak sömürüye, şiddete, cinayetlere, savaşlara ve mücadeleye ilişkin ajitasyon konuşmaları yaptılar.

"Komün'ün 'asi kadınları', 'yangın çıkarıcıları' olduk, barikatların başında..."

8 Martları yaratan dokuma işçisi kadınlardık.

Claralardık, Rosalardık, Kollantaylardık... Düşlerini ölümleri pahasına gerçek kılmaya çalışan Senalardık, Tanyalardık, Olgalardık, Arinlerdik biz... Ayniller, Sibeller, Aysunlardık...

Her gün çeşitli saldırılara, tacizlere, tecavüzlere, cinayetlere uğruyoruz. Buna rağmen yeniden dikiliyoruz karşısına gericiliğin. Yok edilemez bir güç haline dönüşüyoruz. Şimdi bizden koparılanları geri alma zamanı...

(...)Çocuklarımızın savaşlarda ölmediği, sokaklarında özgürce oynayabildiği, istismara uğramadığı, şarkı söyleyebildiği yarınları biz yaratacağız.

Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü! Şan Olsun 8 Martları yaratanlara!" denilen basın açıklaması şiirler, sloganlar ve erbane eşliğinde halaylarla sona erdi.

MÜÇADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

7 - 21 Mart 2018 / S 044 / 1 TL

İlk önce kim kime metin ol kardeşim diyecek,
ilk önce kim kime başsağlığı dileyecek?
Hepimizindi o,
hepimizindir.
Yoldaşlarım,
acınızı duyuyorum,
sizin duyduğunuz gibi tıpkı aynı şiddetle.
Kardeşlerim,
hüngür hüngür ağlamak geliyor içimden
tutuyorum kendimi sizin gibi tıpkı aynı metanetle.
Seviyorum onu,
Marks'ı, Engels'i, Lenin'i sevdiğim gibi,
sevdiğiniz gibi,
aynı muhabbetle,
aynı hürmetle.
Yoksul, esir halkın dostuydu o.
-hangi halkın dostu değildi ki.
Bütün emekçi insanlık
beyaz, siyah, sarı,
baktı akıllı, güzel gözlerine onun,
baktı hayranlıkla, hayretle:
orda aşıkare yollar,
orda yollar apaydınlık,
orda kurtuluş,
bahtiyarlık
her birine -
Halkın savaş bayrağıydı o,
ve işkenceyi, hapsi, ölümü göze alarak
kaç kereler
"Barış, Bağımsızlık, Hürriyet" sözleri yerine
yazdı onun iki hecelik adım
fabrika duvarlarına,
yazı tahtasına okulların
ve köy türkülerine.
Yoldaşlarım,
Sovyet insanları,
günler ağır.
Onsuz geçilecek bu ağır günler
sarsıntısız, çatıksız,
ama onunla ve Lenin'le beraber,
yani komünist partiyle,
yani komünist partisi başta.
Bu parti eşi emsali görülmedik bir çeliktedir.
Bu çeliğin adı:
boydan boya ömrünü vermek emrine halkın,
boydan boya ömrünü vermek komünizme.
5 Mart 1953

Nazım Hikmet Ran

Kapitalist dünya kriz içinde. Devrimci bunalım derinleşiyor. Ticaret savaşları kızışıyor. Bloklar belirginleşiyor. Dünyanın dört bir yanında devam eden bölgesel çatışmalar ve vekalet savaşları büyük yıkım savaşlarına doğru yol alıyor.

Tüm kapitalist ülke toplulukları kutuplaşıyor, kutuplara çekiliyor. Sermaye egemenliği tüm yerkürede sarsılıyor. Sermayenin savaş örgütlenmesi ve kanlı diktatörlüğü olarak faşizm, hemen tüm kapitalist merkezlerde güçlendiriliyor, öne çıkarılıyor. Sermaye bu amaçla tarihin yeniden-yazımına girişti. Eski sosyalist ülkeler ve bazı eski Sovyet cumhuriyetlerinde naziler kurtarıcı, nazi işbirlikçileri ulusal kahraman, kızıl ordu ise işgalci haline getiriliyor. Ukrayna örneğinde olduğu gibi, emperyalistlerin tezgahladığı açık faşist darbe ile iktidarı aldığı yerlerde komünizmin sembelleri bile yasaklanıyor.

Sermayenin bunalımı derinleştikçe faşist saldırganlık öne çıkıyor, komünizmin değerleri hedef tahtasına oturtuluyor. Devrim ve karşı-devrim küresel arenada her cephede karşı karşıya geliyor. Kapitalist dünya yarınından emin değil. Korkuyorlar! Uçurumun kenarındalar ve bir adım sonrası onlar için tam bir

felaket. Komünizmin değerlerine hiç olmadığı kadar saldırımları bundan.

Uluslararası komünist hareketin ve dünya halklarının önder yoldaşı Stalin, son dönemde burjuva dünyanın en temel hedefi haline geldi. Ülkemizde aklı bulanık kimi "solcu aydınların" da koroya dahil olduğu "diktatör karşıtlığı", Stalin'i hedef almaya başladı. Emekçi halklar sevgiyle sahiplendikçe burjuvazi kudurdu. En ipe sapa gelmez suçlamalar yapıldı. Kendi "özgür dünyalarındaki" inceltilmiş şiddet ve vahşetin adını bile anmaz ve insanlığa karşı işledikleri suçları büyük bir titizlikle hasıraltı ederken, Stalin'i "habis diktatör" olarak resmetmeye çalışıyorlar. Bütün propaganda araçları bunun için çalışıyor. Ama her defasında emekçilerin ellerinde Stalin resimleri çoğalıyor, ona yönelik sevgi seli büyüyor. Devrimci bunalım derinleştikçe devrimin sembelleri de emekçiler arasında yaygınlık kazanıyor, komünizmin değerleri her geçen gün daha geniş emekçi yığınları tarafından sahipleniliyor. Ölümünün 65. yıldönümünde Stalin adı, uluslararası proletaryanın çelik iradesinin simgesi olarak yaşamaya devam ediyor.

>> Editör...

"BARİŞ" İÇİN DEVİRİMCİ HÜKÜMET!

Türkiye savaşta! Bunu devletin başındaki adam açıkladı. Dileyen buna, itiraf etti de diyebilir. Çünkü gerçekte Türkiye, Suriye iç savaşının başından beri, Suriye ile savaş halindeydi. Ancak bu savaş halini, savaş dinci faşist katil sürüleri üzerinden yürüttüğü için, gizleyebilmişti. Katil sürüsü çete artıkları yenilince ve Kürt halkı özgürlük savaşında önemli bir aşamaya gelince, "iş başa düştü" misali sahaya bizzat inmek zorunda kaldı.

3

Kapsamlı Devrimci
Politik Mücadele

C.Dağlı

2

Tepelerin Uğultusu

Umut Çakır

4

Afrin'e Atılan Bombalar
Ancak Türkiye'de Engellenebilir

Argeç Soran

5

Devrimci Politika

Ali Varol Günel

9

Kazanmayı
Öğrenmek

Nehir Güney

9

Yalanlar Savaş
Ve Kadın

Sena Demir

10

KAPSAMLI DEVRİMCİ POLİTİK MÜCADELE

BAŞYAZI

C. Dağlı

Devrimci durum ve devrimin güncelliği, koşullarında kritik soru şudur, hangi mücadele biçimi, hangi eylemler kitleleri devrime hazırlar ve dönüştürür? Proletaryanın devrim deneyimleri, kitleleri devrime esas olarak hazırlayan mücadelenin devrimci nitelikli mücadele olduğunu gösteriyor. Esas olarak en ileri devrimci eylemler kitleleri dönüştürür.

Reformist hareketlerin burjuvaziye ve onun devlet aygıtına dokunmayan ılımlı, etkisiz, devrimci güncel hedeften yoksun sıradan protesto eylemleri, kitleleri devrimcileştiririp, dönüştüremez, onları devrime hazırlamaz. Reformistlerin temel aldığı barışçıl, parlamenter mücadele, kapsam olarak dardır. Parlamento dışı politik mücadelenin kapsamı daha geniştir. Sınıf savaşımının gerçek alanı, parlamenter mücadele dışındadır. Burjuvaziye işçi sınıfı ve diğer emekçiler arasındaki en tayin edici kışkırtma, sokaklarda yürütülüyor. En kapsamlı politik kışkırtma sokaklarda, alanlarda, fabrikalarda veriliyor. Kitleler tam da, devrimci kavgaın yükseldiği esas alanlarda bizimle birlikte oldular. En kapsamlı politik mücadelenin dışında kalanlar, en sınırlı, en dar ve en geri kitle çizgisinde ısrar edenler, devrimci sınıf mücadelesinin gelişimine ayak uyduramazlar.

Politik ve toplumsal yaşam, çok canlı, çok hareketli, akışkan, gelişim ve dönüşüm içindedir. Yeni ve canlı bir toplum kurmak iddiasıyla hareket eden bir siyasi hareket, bu son derece canlı, dinamik, hareketli, politik ve toplumsal mücadeleyi kucaklayamaz, ona yön veremezse, kendini mücadelenin dar alanına hapseder ve kendini, kendi yarattığı rüzgara kapırsa, zamanla çöküntüye uğrayıp, dağılmaktan kurtulamaz.

Sınıf savaşı, dünya çapında yürütülen bir savaştır. Her ülkedeki işçi sınıfı, yalnızca, içerideki gerici burjuva güçlere karşı savaşım vermekle kalmıyor, dünya burjuvazisine, uluslar arası gericiliğe karşı da savaşım yapıyor. Dolayısıyla sınıf savaşımının dünya sahnesinde meydana gelen her büyük değişim, içerideki sınıf savaşımı şü ya da bu düzeyde etkiler. Dünyadaki ekonomik ve toplumsal ilişkiler sürekli bir alt üst oluş içindedir. Gelişmenin, ilişkilerin, olayların bu kadar hızlı gerçekleştiği güncel koşullarda, proletaryanın devrimci sınıf partisi, yeni gelişmeleri karşılayacak yetenekte olmalıdır. Yani bir devrimler çağının devrimci görevlerini yerine getirecek yetkinlik göstermelidir.

Yetmişlerde daha kapsamlı mücadelelerden çekilen ve uzun süreli devrimci mücadeleyi göze alamayanlar doksanlarda "başka biçimde" mücadele adına, tüm dünyada çoktan başarısızlığa uğramış eski reformist çizgiyi sürdürmekten başka bir şey yapmadılar.

Onlar varsın iflas etmiş yasalıcı, barışçı ve kitlelerin en geri eylem çizgisinde ısrar etsinler, bu topraklarda elli yıldır kapitalistlerin sınıf egemenliğine ve politik aygıtına karşı en ileri gidebilen devrimci eylemler, esas olarak kitleleri eğitiyor, dönüştürüyor ve devrime hazırlıyor. Bütün 20. yüzyılın toplumsal devrimlerinin deneyimlerinin doğruladığı gerçek budur.

Burjuva egemenliğinin işçi sınıfı tarafından devrimci tarzda yıkılmasının somut sonucu, bir çok ülkede sosyalizme geçilmesidir. Fakat, burjuva sınıfa karşı, devrimci mücadele yöntemlerine başvurulmasının sonucu çeşitli ülkelerde sosyalizme geçilmesiyle sınırlı değildir; gerçek devrimci mücadelenin ve en ileri devrimci eylemlere başvurulmasının, yani devrimci mücadele yolunun yöntemsel değeri vardır. Bu yöntem, dünyayı devrimci tarzda değiştirme yöntemidir. Geçen yüzyılın toplumsal devrimleri devrimci mücadele yöntemine dayanarak yapıldığı için, dünyada emekçiler üzerinde devrimcileştirici bir etki yarattı. Emekçi kitleler, devrimci mücadeleye büyük bir sempati besliyor. Bu, kitlelerde yerleşen, emekçilerin kurtuluşunun ancak devrimci biçimde gerçekleşeceği şeklindeki bir bilince dayanıyor.

İşçi sınıfının toplumsal devrimi, öncelikle bir yöntemdir. Emek-sermaye çelişkinin çözüm yöntemidir. İktidarı ele geçirme yöntemidir. Proletarya devrimi iktidar sorununu çözerek; devrimci iktidara dayanarak toplumun dönüşümünü gerçekleştirir.

Devrimci yöntem, kapitalizmden komünizme geçiş dönemi boyunca önemini korur. Geçiş dönemi, devrimci bir dönemdir. İşçi sınıfı ve diğer emekçiler tarafından koşulların devrimcileştirilmesidir, devrimci sürecin devam ettirilmesidir. Devrimci bir dönem olmadan; devrimci döneme denk gelen işçi sınıfının siyasal biçimi olmadan sosyalizmin kuruluşuna geçilemez.

Devrimin sorunlarını bugünden tartışmalı; devrimin nasıl gerçekleştirileceği ve nasıl devam ettirileceği ana çizgileriyle ortaya konmalıdır. Devrimin örgütlenmesinin pratik bir sorun haline geldiği koşul ve durumda, emekçilerin, ezilen ve sömürülenlerin görevleri bütün canlılığı ve kapsamlılığıyla ele alınmalıdır. Son otuz yıldır, gerçek devrimci hareketin temel devrimci görevlerini her gündeme getirmişimizde, devrimci olan ne varsa "aşırı uç" ya da "hayali" olarak karşılandı. Fakat yaşam öğreticidir. Gerçeklere karşı çıkmak, karşı çıkanların geriliğini gösterir. Gerçekler sonunda, Haziran Halk Ayaklanması'nda (Gezi'de) kendi gerçeklerini kendisine karşı çıkanlara da kabul ettirdi. Karşı çıkanlar, devrimci durum, iç savaş, devrimci ayaklanma, geçici devrim hükümeti, devrimin örgütlenmesinin pratik politik bir sorun olduğu, özetle, devrimin güncelliği, yüzeysel, ezberci ve bilinçsizce kabul edilmeye başlandı. Ancak, bir gerçeği kabul etmek ve ona uygun davranmak, onu hayata geçirmek farklı şeylerdir. Devrimin güncelliği lafta kabul ediliyor fakat pratikte yadsınıyor.

31 Mayıs (Gezi) Ayaklanması, orada yer alan siyasal güçler için, pratik ölçüttür. Herkes kitlelerin sosyal pratiğinden geçerken sınınmıştır. Her renk ve çeşitte küçük-burjuva hareket, ayaklanmayı daha ileriye götürecek bir politik anlayışa sahip olmadıkları kanıtlanmıştır. Küçük-burjuvazi ve onun toplumsal konumundan hareket eden reformist hareketler devrimi, toplumsal doğaları gereği sonuna kadar götürmez, yarı yolda bırakırlar. Devrimci işçiler ve onların devrimci sınıf partisi, devrimi kesin sonucuna dek götürecek konumdadır. Otuz yıldır attığı "Zafere Kadar Devrim" sloganı, devrimi kesintiye uğratmadan başarıya ulaştırmayı ve bunu güvenceye almayı hedefliyor. Zafere Kadar Devrim, Marksist-Leninist devrim anlayışını ifade eden slogandır. Kapsamlı politik mücadelenin hedefini büyük bir kesinlik ve keskinlikle ortaya koyar.

En köklü ve en kapsamlı politik dönüşüm, toplumsal devrim olmadan gerçekleşemez. Toplumsal devrim, işçi sınıfı iktidarı ele geçirene kadar, bir program ifadesidir. Toplumsal devrim, işçi sınıfı iktidarında, düşünsel dünyadan, gerçeklik dünyasına dönüşür. Tam da, programdaki soyut devrim terimini somut duruma uygulanacağı koşullarda bulunuyoruz.

Olgunlaşan devrim koşulları devrime nasıl çevrilecek? Mücadele biçimleri sorunu, bir seçenek olarak değil, somut, tarihsel şartlarda kitlelerin yürüttüğü pratik mücadelenin pratik gereksiniminin karşılanması sorunudur. Eylem biçiminin hangisinin olacağı belirlenmesi, emekçilerin mücadelesine itiş veren, bu mücadeleyi başarıyla ilişkilidir. Ancak devrimci yöntemlere dayalı eylemler, yığınsal devrimci savaşım, kitlelerin pratik mücadele ihtiyaçlarına yanıt verebilir. En ileri devrimci eylemler, eylemlerin en yüksek biçimleri, isyan ve ayaklanma kitleleri eğitir -devrimci eğitir-, dönüştürür, devrime hazırlar ve devrimi hızlandırır. Leninist Parti, bu politikayı yıllardır, ısrarla sürdürüyor.

Bu, pratik devrimci bir politikadır.

Tayibe Aydın Anamızı Kaybettik

Her zaman güleç yüzüyle tanıdığımız fedakar anamız, Ölüm Orucu savaşçısı Remzi Aydın'ın annesi Tayibe anamızı 2 Mart günü kaybettik.

Uzun süredir beynindeki tümörle mücadele eden annemiz, bu savaşımında yenik düştü. Son haftalarını hasta yatağında geçiren anamız, öğle saatlerinde hayatını kaybetti.

O'nu F tipi zindanlara karşı Ölüm Orucuna başlayan oğlu Remzi Aydın'ın annesi olarak tanıdık. Çocuğunun ilerleyen her gününde İstanbul'da eylemden eyleme koştu. Çocuğunun ve F tipi zindanlardaki devrimci tutsakların sesi oldu. Kah DGM önlerinde, kah gazete binalarında, kah toplantılarda, etkinliklerde konuştu, tüm tutsakların sesi oldu.

Egeli çiftçi bir kadındı, köyünden ilçesinden dışarıya çıkmayan. Çocuğu için yollara düştü, yepyeni bir yaşama atıldı. Tüm devrimciler kızım dedi, tüm devrimcilere oğlum dedi, "çocuklarım benim" dedi. Tüm devrimcilerin anası, Tayibe anası oldu.

Çocuklarından doğan bir anayı o da.

2004 1 Eylül'ünde yazdığı bir mektubu kendi dilinden anlatalım onu:

"Merhaba; Benim adım Tayibe Aydın.

Beni ve ailemi tanımazsınız. Vesile olmadı tanışmadık.

Ben bir anayım. Remzi Aydın'ın anası. 54 yaşındayım. Milaslıyım. Ege'nin kıyı şehriden. İki oğlum var. Biri devrimci, adı Remzi Aydın.

Remzi; devrimci sorumluluğuyla davranıp kendisini insanlığın yüksek çıkarlarına adadı. O kişisel Mutluluğunu toplumsal Mutluluğa bağladı. Mücadeleye atıldı. Ve yolu zindana düştü. Remzi Aydın 'Ezilen, sömürülen ve yaşamdan kovulan' halkların gözü, kulağı, sesi, soluğu oldu. Devrimci sorumluluğu onu buraya taşıdı. O, insanlığın baş belası, bütün kötülüklerin kaynağı kapitalizme emperyalizme karşı savaştı.

Oğlum 6 yıldır tutuklu. 434 gündür 'Ölüm Orucu'nda. Ölüm Orucu baş vurabileceği tek direnme silahı. Silahı bedeni yani... O, şimdi 8 metrekairelik F tipi hücrede bedenini bir silah haline getirerek savaşıyor. Tüm kötülüklerin kaynağı kapita-

lizme-emperyalizme karşı bedenini hücre hücre eriterek savaşıyor. Barış için, özgürlük için, gerçek bir demokrasi ve insan hakları için... O, bütün bunların devrimle kazanılacağını bildiği için devrimci..."

Ve ölüm haberini aldığı anda oğlu anlatıyor O'nu satırlarında: "Annem... gücüm... kuvvetim... Her zaman ve her koşulda yanımda duran yoldaşım... Seni kaybettik... Bir daha senin bu gülen yüzünü göremeyecek olmak, hepsinden zor olanı.

Senin için öldü denilemez... Bu dünyada iyi ki yaşadın anneciğim. Yıldızlardan gelen tozlardan oluşsak da, bilincini sen var ettin anneciğim. O bilinçle ışık saçtın etrafına, direnç oldun...

Sen kendini aşmanın örneğisin cezaevi kapılarında dışarıya çıkmadın... O zor zamanlar da yaşadın isem, senden aldığım güç ile başardım bunu... Ve sen de devrimcilerin Tayibe Anası oldun bu bilinç ile...

(...) İnsan unutulunca ölür annem... Sen beni hiç unutmadın, ben de seni hiç unutmayacağım; Benimle yaşamaya devam edeceksin... Ve 'çocuklarım' dediğin devrimcilerin bilincinde... Bense bundan sonra hep eksik yaşayacağım...

Bana verdiğin herşey için çok teşekkür ederim sana annem... Bazı şeyler için de özür dilerim senden...

Ve ben de yıldız tozuna dönüştüğümde geleceğim o yıldızlara... "Anne ben geldim, oğlum, hayırsız" diyerek geleceğim yanına. Ve yine hapisanesinde görüş kabininde ya da hastane hücrelerinde yaptığımız sohbetlerden yapacağız seninle... O zamana kadar ışıklar içinde uyu anneciğim...

Seni çok seviyorum... Oğlum, Hayırsızın..."

Tayibe anamızı 3 Mart Cumartesi günü Milas Şenköy'de, zeytin ağaçları arasında toprağa verdik. Ailesinin, yoldaşlarının ve sevenlerinin gözyaşları ile yolcu ettiğimiz anamızın mezarı, Ege yöresinin geleneklerine uygun olarak, mezarının üzerine gerilen havlular, çiçek ve yemenilerle donatıldı. Mezarbaşında yaptığımız kısa anmada O'nun "çocuğundan doğan ana"lardan biri olduğunu hatırlatarak selamladık. O, yine hepimizin Tayibe Anası olarak kalmaya devam edecek...

**EMEÇİ KADINLAR,
GÜNDÜZLERİNDE SÖMÜRÜLMEDİĞİMİZ
GECELERİNDE AÇ YATMADIĞIZ
BİR DÜNYA KURMAK İÇİN
KAPİTALİZME
VE KADINLARIN KÖLELİĞİNE KARŞI
ŞİMDİ DEVRİM ZAMANI!
YAŞASIN DÜNYA EMEÇİ KADINLARININ
KAPİTALİZME KARŞI SAVAŞ GÜNÜ!
TEKİRÖAE ZİNDANLARINDAN
LENİNİST TUTSAKLAR**

Editör

“BARIŞ” İÇİN DEVRİMCİ HÜKÜMET!

Baş tarafı 1. sayfada

Faşizm, dışarıda ve içerde dizginlenmemiş bir saldırganlıktır. Dinci faşist iktidar ve faşist devlet, dışarıda, Irak'tan Yunanistan'a, Yemen'den Suriye'ye kadar olan geniş coğrafyada ya bizzat savaşıyor ya da savaşı kışkırtıyor. Suriye'de iç savaş henüz başlamamışken dinci faşist çeteleri toplayıp organize eden; arkasından savaş alanına süren yine bu dinci faşist iktidar ve faşist devletti.

Suriye'nin bu plan ve müdahaleleri sineye çekip sesini çıkarmaması Türkiye'ye savaşın dışındaymış gibi davranma imkanı sağlıyordu. Gerçekte ise boydan boya savaşın içindeydi. Bu, geçici bir durumdu böyle sürgit devam edemezdi. Savaşın seyri, gerçek unsurlarını eninde sonunda içine çekecekti; öyle oldu.

Afrin'i işgal ve ilhak ederek Rojava devrimini boğmak için Türkiye'nin Kürt halkına karşı başlattığı savaş, Suriye ordusunun Afrine'e girmesiyle iki devlet arasındaki savaşa dönüşme yolunda geri dönülmez bir noktaya geldi. Dinci faşist iktidar, daha önce El Bab'ta yaptığı gibi, saldırganlığının sineye çekileceğini ve işgal ettiği toprakları sonunda ilhak edebileceğini hesaplıyor olmalıydı. Oysa ne El Bab'ta son söz söylenmişti ne de Afrin'de. Dinci faşist iktidarın başı Afrin, El Bab, Cerablus, Menbiç derken, İdlib'e göz diktiğini de ağzından kaçırırdı.

Bütün bu tablonun tek bir anlamı var: Türkiye ve Kürdistan halkları sonu gelmez bir savaş sürecine sokulmuş durumdadır. Suriye ordusu ve milislerin Afrin'e girişleri bu savaş sürecinde

yeni bir dönüm noktasına işaret ediyor. Savaş, artık sadece dinci faşist çeteler üzerinden değil, iki devletin -o da şimdilik sadece iki devletin- ordularının savaşı biçimine dönüyor. Bu savaş, İsrail, Lübnan, İran gibi devletleri içine çekme potansiyelini güçlü biçimde taşıyor.

İşçi sınıfı ve ezilen halkları “kehanelerle” yormak, laf kalabalığıyla kafalarını karıştırmak ne devrimci politikadır ne de politika “üretmektedir”. Bu gün en çok yapılan şey budur. Devrimci politika somut olandan hareket eder; tarihin tek tek ne bir devletin ne de kişi ya da partilerin plan ve iradelerinin sonucu olmadığını, ama birbirini kesen, etkisizleştirilen sayısız iradenin bir bileşkesinden oluştuğunu hesaba katar. Suriye ve Ortadoğu'da bu gün olan biten budur.

Bütün bu karmaşanın içinde net görülebilen bir olgu var. Bu, dinci faşist iktidarın, faşist devletin Türkiye halklarını sonu gelmez, onlara büyük acılar, yıkım, kan ve gözyaşı getirecek bir savaş sürecine soktuğudur. Bu yola girilmiştir ve dinci faşist iktidarla faşist devletin bu yoldan dönüşü yoktur.

Savaş, işçi sınıfı ve ezilen halklarda, toplumun ezici bir kesiminde “barış” istek ve özlemini yükseltecektir. Bunun işaretleri şimdiden ortaya çıkmaya başladı. Savaş yoğunlaştıkça, toplumun ezici kesimi üzerindeki yıkıcı etkilerini gösterdikçe özellikle emekçi sınıflarda, yoksul ve ezilen halklarda bu eğilimin güçleneceğinden şüphe yok. Savaşın neden olacağı açlık, yokluk, yoksulluk, cenazeler, vergilerde ve temel gıdaların fiyatlarında olağanüstü artış savaşın yol açacağı

yıkıcı sonuçların bazılarıdır.

Bu durumda kitlelerin artacak ve önu geçilmez hale gelecek “barış” istemlerine iki türlü yanıt mümkün. Birincisi, savaşa yol açan maddi koşullara, nedenlere dokunmaksızın, sosyal pasifist bir “barış savunuculuğu.”

Bu yol savaşa son verme ve halklara kalıcı, gerçek ve adil bir barış getirme güç ve yeteneğinde değil. Sonuçsuz kalmaya mahkum, dahası, faşist devleti ve dinci faşist iktidarı savaşa devam konusunda cesaretlendirecek bir politikadır bu. Çünkü kendi varlık koşulları nedeniyle savaşa yol açan tekelci sermaye egemenliği ve bu egemenliğin politik güçleri böyle naif bir istek yüzünden savaştan vazgeçmezler. Dolayısıyla, böyle bir politika, halkları bunun gerçekleşebilirliğine inandırmak onları oyalamak, aldatmak ve dinci faşist iktidara, tekelci sermaye sınıfına destek anlamına gelecektir.

İkinci politik çizgi, kalıcı, gerçek ve adil barışın ancak devrimci bir hükümetle mümkün olduğunu ortaya koyan devrimci çizgidir. Bu savaşın -ve gerçekte günümüzdeki tüm haksız savaşların- kaynağı emperyalistler ve burjuva sınıflardır. Bunların egemenliği sürdükçe haksız savaşların son bulması da söz konusu olamaz. Bu tür savaşlara son vermenin yolu, savaşların maddi kaynaklarını, sınıf temellerini ortadan kaldırmaktır. Türkiye-Suriye savaşı için de aynı şey söylenmeli. Bu savaşın kaynağı, ana nedeni, Türkiye tekelci sermaye sınıfının egemenliği ve bu egemenliğin politik güçleri olarak dinci faşist iktidarla faşist devlettir. Savaşa yol açan bu güçler

yerlerinde kaldıkça savaşın son bulması da düşünülemez.

Savaşa son vermek, halklara acil, kalıcı ve gerçek bir barış getirmek için öncelikle savaşın bu müsebbiplerinin ortadan kaldırılması; yani tekelci sermaye egemenliği ile birlikte faşist devlet ve dinci faşist iktidarın yıkılması; yerlerine devrimci bir iktidarın, devrimci bir hükümetin kurulması gerekir.

Halkların devrimci gücüne dayanan böyle bir hükümet savaşa son verebilir, kalıcı ve gerçek bir barışı gerçekleştirebilir.

Böyle bir hükümet mümkün mü? Hiç kuşku yok ki, mümkün. Savaş, halkların yaşamında büyük bir yıkıma yol açmakla kalmaz ama aynı zamanda burjuva sınıf egemenliğini ve onun politik güçlerini yıkacak bir devrimin tüm koşullarını da en ileri derecede olgunlaştırır.

Savaşa son vermek, gerçek, kalıcı ve adil bir barış getirmek isteyen bunun araçlarını da istemeli, yaratmalı. Bu, bir devrimle birlikte kurulacak devrimci bir hükümetten, halkın devrimci iktidarından başka bir şey olamaz. Bunun dışındaki bütün yollar, bütün öneri ve istemler halkları burjuva sınıf çıkarları için aldatmaya yarar.

Sadece devrimci bir hükümet halkları bu haksız savaşın içinden çekip çıkarabilir, bu savaşa son verebilir ve kalıcı bir barış sağlayabilir.

Devrimci güçler bu politik çizgiden ilerlemeliler!

Sinanlara Sözümüz Devrim Olacak

TKEP/L Rojava güçleri de Emre Bora için bir açıklama yayınlayarak “Rojava topraklarında DAİŞ çetelerine karşı savaşan Sinan Ateş (Emre Bora) yoldaşımız, faşist devlet ve eli kanlı çetelerine karşı, Afrin Savaşında, en ön cephede yerini alarak, düşman saldırılarına karşı hayatı pahasına tek bir adım bile geri atmadan, sonuna kadar savaşarak ölümsüzleşmiştir” dedi.

O'nu güçlü kılan şeyin Parti'ye olan bağlılığı olduğu söylenen açıklamada, Denizlerin, Seyitlerin, Yaşarların, Sibellerin yoldaşı olduğu ve tıpkı Denizler ve Sinan Cemgiller gibi dövüşerek toprağa düştüğü dile getirildi.

“Size söz yoldaşlar, taşımış olduğunuz Leninizm bayrağını zafere taşıyınca kadar, bu kavga bitmeyecektir” denilen açıklamada “Tarih, faşizmin en güçlü görüldüğü anlarda en büyük yenilgilerinin

tanığıdır, Dinci faşist iktidarının sonu da öyle olacaktır.

Döktükleri kanda boğulacaklar. Kazanan devrim ve ezilen emekçi halklarımızın olacaktır” dendi ve çağrı yapıldı: “Dinci-faşist iktidarına karşı halklarımız; silahlamp ve faşizmin iktidarını yıkmak için örgütlenip, savaşmalıdır.

Başta Türkiyeli işçi ve emekçiler olmak üzere, halklarımız namlularını Afrin ve Rojava halklarına değil, bu savaşçı karan dinci faşist iktidara karşı çevirmelidir.

Halklarımız silahlarını faşizmi yıkmak ve kendi iktidarlarını kurmak için kullanmalılar. Devrimci proletarya ve emekçi halklarımız şimdi bunu yapmalıdır.

Bu yol, onların özlemle duydukları özgürlüğün yoludur. Bu yol devrimin yoludur”

Sinan Ateş Yoldaş Ölümsüzdür!

Türk devletinin Afrin'i işgal girişimine karşı savaşan Emre Bora'nın (Sinan Ateş) siperi başında toprağa düşmesinin ardından, 12 Şubat günü, TKEP/Leninist Merkez Komitesi bir açıklama yayınladı.

Emre Bora'nın Partinin, Denizlerden başlayan, İmam Ateş, Mustafa Çetiner ve Cevat Saim Çelen (Teğmen Ali) ile devam eden Enternasyonalist savaşçı geleneğinin yeni bir örneği olduğu söylenen açıklamada O'nun için “O, dün Filistin, bugün Kürdistan, yarın başka toprakların ezilen halkları için savaşan, savaşacak kahramanlar kuşağına ait ‘yeni insan’dır. O, sınıfsız ve sınırsız bir dünya için, insanın yüceldiği, tüm zincirlerinden kurtulup özgürleştiği bir toplumsal düzen için savaşan bir kahraman olarak yaşadı ve bir kahraman olarak toprağa düştü” denildi.

O'nun ne için yaşadığını, ne için savaştığını bilen bir Leninist olduğu söylenen açıklamada yaşamını, halklarımıza ve Partiye adanmış olduğunu söyleyerek “Sinan yoldaş, bu yüksek komünist bilinçle Rojava'ya gidip orada askeri eğitim almaya, sonrasında Partinin askeri faaliyeti içinde aktif görev almaya gönüllü talip oldu. Talip olduğu görevin Parti ve devrim için önemini bilincindeydi.

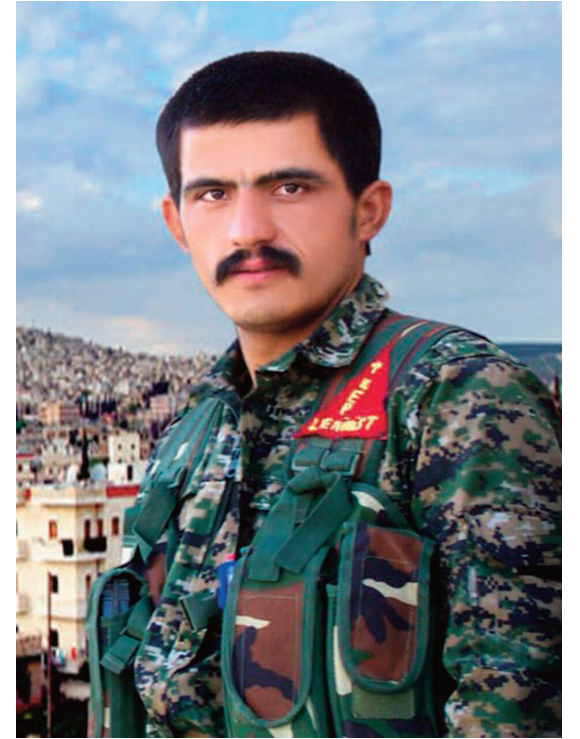
Bir halk ayaklanmasının yaklaşmasının bilincindeydi ve bu ayaklanma ne Haziran Halk Ayaklanmasının ne de 6-8 Ekim Serhıldamı'nın bir tekrarı olacaktı. Eli

kulağındaki ayaklanma bu ayaklanmaları kat be kat aşacak, halkın silahlı ayaklanması biçiminde gelişecekti. İşte tam da bu nedenle, Partinin hem savaşçı niteliğinin hem de enternasyonalist karakterinin güçlendirilmesi gerekiyordu” denildi.

Emre Bora için “Türkiye ve Kürdistan halklarının mücadele birliğinin önemini farkında olan Sinan yoldaş, Partinin bu politika ve ihtiyaçlarının karşılanması için en uygun toprakların Rojava Kürdistanı olduğunu biliyordu. Bu yüzden, hem enternasyonal görevlerini savaşçı olarak yerine getirmek hem de Partinin askeri niteliğini geliştirmek için Rojava savaş meydanına gitmek için tereddütsüz gönüllü oldu.

Partimiz, Sinan yoldaşın kahramanca eylemiyle şimdi çok daha güçlü. Partimizin enternasyonalist savaşçı bayrağı Sinan yoldaşla şimdi çok daha yükseklerde.

Sinan yoldaş, tepeden tırnağa devrim, tepeden tırnağa Parti idi. Partiye ve ailesine yazdığı şu sözlerle devrime inancın, Partiye sonsuz bağlılığın eşsiz örneğini veriyordu” denilen açıklamada, O'nun askeri yönü olduğu kadar günlük yaşamdaki iliş-

kileri, çalışkanlığı, özverili kişiliği karşısındakinde saygı uyandırdığı vurgulanarak, sadece omuz omuza savaştığı siper yoldaşlarının değil, Kürt halkının da onu unutmayacağı söylendi.

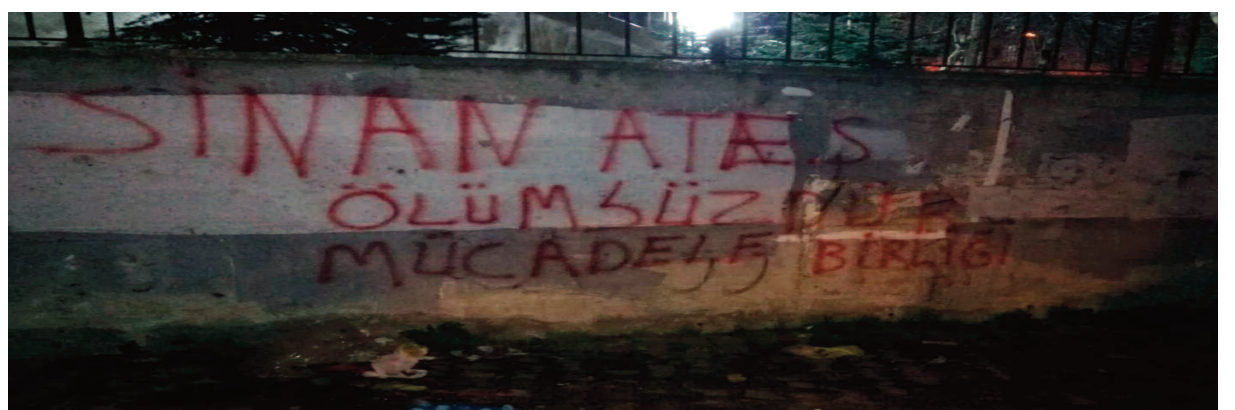
Açıklama, “Sinan yoldaşın taşıdığı kömünizm bayrağı şimdi yoldaşlarının ellerinde yükseliyor. Leninistler Deniz Gezmişlerden başlayıp Sinan yoldaşlara kadar uzanan savaşçı enternasyonalist geleneği güçlendirerek geleceğe; zafere kadar taşıyacaklar. Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür! Sinan Ateş Yoldaş Ölümsüzdür!” denilerek sona erdi.

Emre Bora Yaşıyor
Leninistler Savaşıyor

Emre Bora (Sinan) yoldaş, Gazi Mahallesi'nde yoldaşları tarafından çeşitli yazılamalar yapılarak selamlandı.

“Sinan Ateş Ölümsüzdür”

Avcılar Esenyurt, Depo, Tabela ve Ömek Mahallelerinde Emre Bora (Sinan Ateş) yoldaşı selamlamak için yoldaşları tarafından yazılamalar yapıldı.

TEPELERİN UĞULTUSU

UMUT ÇAKIR

Afrin'i işgal girişimi ne tek başına TC'nin Suriye'de elini güçlendirme girişimidir, ne de olağı bir erken seçim için havai fişek gösterisidir. Bu işgal, doğrudan, uzun iç savaşta her iki taraf için kader belirleyici olan sonuç alıcı meydan muharebesinin ilk raundudur.

Devrim ve karşı-devrim, bu meydan muharebesine, iç savaşın farklı cephelelerinde tahkimat yaparak hazırlandılar ve koşullar tarafından bu muharebeye zorlanıyorlar. Ne devrim dinci-faşizmi yıkacak denli birikmiş enerjisini topyekün harekete geçirebildi; ne de karşı- devrim, baskı ve katliamlara rağmen devrimci yığınların öfkesini bastırabilirdi. Ana muharebeyi kaçınılmaz kılan işte bu karşılıklı denge durumudur.

Devrimci yığınlar, kendileri için en uygun zamanı bekleyerek şimdi dağılık derecikler halinde akan yaygın eylemleri bir kavşakta buluşturacak bir genel bahane peşindeydi. Böylece daha büyük ve cüretli kalkışmalar tetiklenecek, biriken enerji dinci-faşizmi yıkacak bir ayaklanmaya varacaktı. Ama hayat, bu beklentiyi doğrulamadı, çünkü yoğun tarih, gelişmelerin seyrini, esas olarak sıçramalar biçimine büründürmüştü. Nihai kapışma giderek yükselen bir çizgi izlemiyor, doğrudan en yüksek biçimiyle başlıyor: Dinci-faşizm en kritik noktaya, yani ancak topyekün bir silahlı ayaklanmanın seyri içinde devreye girmesi muhtemel, devrimin en vurucu art cephesine saldırdı.

Ana muharebenin merkez hattı, yani devrimci yığınların milyonlar halinde kavgaya tutuşacağı alan henüz beklemede. Bir anda değişen koşulların muhasebesini yapmak için, zamana ihtiyacı var, fakat tepelerin arkasından, art cepheden yükselen patlama seslerine kulak kesilmiş durumda. Oradan yükselecek zafer çığı, ana muharebe hattında daha donanımlı ve cüretli çıkışlar için gerekli güçleri hazırlayacaktır. Zaten başka bir şansları kalmadığını her geçen gün daha iyi kavriyorlar.

Buraya kadar yazılanlara şöyle bir itiraz gelebilir: Stratejik bir karargaha kavuşmuş, buna uygun bir taktikle güçlerini konumlandırmış tümüyle öncülerin ardında örgütlenmiş bir devrim cephesinden mi bahsediyoruz? Çünkü böyle bir cephe yok. Bu tarz itirazların ardındaki esas fikir, devrimci yığınlar karşı duyulan güvensizliktir. Küçük-burjuvaziye özgü kibirle öne sürülen bu tür fikir sahiplerine göre devrimci yığınlar sarsıcı olaylardan gerekli devrimci dersleri çıkartamazlar; öncülerin ardına dizilmeden iktidara karşı herhangi bir savaşıma giremezler, bunun için gerekli taktik manevraları yapamazlar. Bu tarz kibir dolu görüşler, uzun iç savaşın tecrübelerini belleğine kazıyan devrimci yığınlardaki bilinç birikimini her zaman hor gördüler.

Böylelerinin sürekli tekrarlayıp durdukları ezberi hatırlayalım: kitleler önce hakları için mücadele ederler, sonra kazandıkları bu haklar için mevzileri korurlar ve en sonunda tüm bu kavgalarda kesintisiz devşirilen güçle iktidarı yıkmaya girebilirler. Öyleyse daha hakları için sokağa çıkmayanlar nasıl olur da nihai kavgaya girişebilirler? Bu dar kafalı anlayış ne Gezi'den bir şeyler öğrenebildi, ne de günümüzün diğer ayaklanmalarından.

Meydan muharebesinin merkez hattında beklemede olan devrimci kitlelerin ve onun en büyük parçası Kürt halkının durumuna bakalım. Birçok kez ifade edildi, bir kere daha belirtelim: Kürt halkının son dönemlerde serhıldanlardan uzak durmasının nedeni, faşist cendereden yılması değil, öfkesinin kaybolması hiç değil; asıl neden, bu halkın bir kez ayaklandığında artık geri dönecek evleri bile kalmayacağını, sonuna kadar gitmeden hiç bir sonuç alınamayacağını kavramış olmasıdır. Kent savaşları bu acı dersi vermiştir. O yüzden devrimci Kürt halkı zaferin kokusunu ciğerlerine çekmeden, zafer dair bir umut belirmeden ayağa kalkmayacak. Ve şimdi Afrin'den tüm bölgeye yayılan sadece kan ve barut kokusu değil, zaferin de kokusudur. Tıpkı Kobane gibi Afrin savaşında Kürt halkına sonuca katkısı olan bir zafer anımı müjdeliyor.

Halkın ayağına dolanıp duran başka prangalar vardı; bir süredir Kuzey Kürdistan, yakın geleceği etkileyen gelişmeleri Rojava'dan bekledi. Eğer TC Rojava gerçeğini kabul etmek zorunda kalırsa, bunun Kuzey'deki durumu rahatlatacağı düşünüldü. Bu yüzden TC'nin Suriye meselesinde ABD ile ters düşmesi, ilgi ve umutla takip edildi. Bu umut ve beklenti, Kürt halkının ayaklarına dolanıp durdu. Afrin, bu yanılsamayı da bir çırpıda dağıttı.

Türkiyeli emekçi sınıflar ise kendi özem ve savaşımalarının, ilk kez bu kadar Kürt halkının özemleriyle yakınlaştığını duyumsadı. Afrin bahanesiyle metal işçilerinin grevi yasaklandı, patronların azgın sevinci, şoven zehirden etkilenen en geri işçide bile derin kuşku bıraktı. Yalnızca "barış" demeye kalktıkları için yüzlerce gözaltı ve linç kampanyaları yürütüldü. Dinci-faşizmden ölesiyeye nefret eden ama Kürt halkının kaderiyle pek ilgilenmeyen çok geniş bir kitle, umutlarını CHP'ye bağlamışlardı. Fakat CHP'nin işgale verdiği destek, bu kesimler için ciddi bir ders oldu. Ve böylece toplumun kutuplaşması olağanüstü bir ivme kazandı. Orta unsurlar aşırı kutuplara doğru itildi. Şimdilerde yalnızca devrimin yarı-aydınlanmış kitlelerine has bir eylem biçimi haline gelen protesto, RTE'nin "ezer geçirim" tehditleri altında nefessiz kaldı. Kutuplaşma sadece tutum ve zihniyet hattında değil, eylemlilik hattı boyunca bir derinlik kazandı. Madem sokağa çıkılacak, ezeni ezmek kararlılığıyla kuşan. Yoksa böyle bir kararlılık, teslim ol. Ortası yok!

Devrimci sınıflar da gerekli dersi çıkaracaklar. Onlar, devrimin yarı-aydınlanmış kalabalıklarıyla aynı frekansta kalarak genel bir bahanenin oluşmasını beklediler. Ne de olsa AKP sürekli kan kaybediyor, içten içe kaynıyor, uluslararası desteğini yitiriyor, ekonomik yıkımın önüne geçemiyordu. Genel bahaneyi, dinci-faşizmi güçten düşüren koşulların olgunlaşmasını beklediler. Hesaba katmadıkları koşul, ölümcül bir korkuyla dinci-faşizmin karşı hamleye girişmesiydi. İşgalle birlikte devrimci kitlelerin yoğun yaşadıkları semtler ablukaya alındı. Faşist aygıt, azamet ve kibirli aşığılama dolu pozlarla adımladı meydanları.

Leninist Parti'nin devrimci çağrısı açıktır: Sizin için en uygun zamanı beklerseniz, herhangi bir kavgaya girmek bile mümkün olmaz, daha başlamadan kaybedersiniz. Bir an önce hedeflerinizi mücadele araç ve yöntemlerini netleştirin., bu konuda Leninist Parti sizlere destek olacaktır. Devrimci yarı-gönüllü kalabalıkların, olayların etkisiyle adım adım sizin seviyenize ulaşmasını beklemeyin. Afrin işgaliyle boyutlanan iç savaş, kararsızları bile en kararlı eylemden yana saf-lara diziyo. Pek yakında Afrin duvarına çarpan faşizm, o kibir ve tehditle adın-ladığı sokakları, korku dolu gözlerle izleyecek. Devrim, egemen sınıfın gözbebeklerine dolan korkudan başka nedir ki! Bu tarihi anları kaçırmayın. İleri bilinçli devrimci yığınlar olarak cüretle öne çıktığımızda dilinizde "Bütün İktidar Emegin Olacak", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" ve "Uluslara Kaderini Tayin Hakkı" olsun. Bağları koparmak istemediğiniz yarı-aydınmış kalabalıklar, sizi ancak bu şiarların aydınlattığı yoldan izleyecektir.

Devrimci Tutsaklara Dayatılan Keyfi Uygulama ve Saldırılarına İzin Vermeyeceğiz!

Bugüne kadar devletin her fırsatta vahşice zindanlardaki devrimci tutsaklara saldırdığını söyleyen Tutsaklarla Dayanışma İnsiyatifi (TDİ), bir açıklama yaptı.

OHAL ile birlikte gözü dönmüş bir saldırganlıkla toplumsal muhalefetin her kesimine saldıran siyasi iktidarın, toplumun en diri ve devrimci kuvvetleri olarak politik tutsaklar üzerinde tam bir denetim ve hâkimiyet kurmak istediği söylenen açıklamada, devrimci tutsakların can pahasına kazandıkları hakların da ellerinden alındığı, cezaevlerinin birer işkencehaneye dönüştürüldüğü vurgulandı.

"Fiziki ve psikolojik baskı, cinsel şiddet, kötü muamele ve işkence, sağlık hakkına erişim engeli, sıcak su ihtiyacının düzenli verilmemesi, ortak kullanım alanlarına kameraların takılması, disiplin cezaları, çıplak arama dayatması, hastanelerde kelepçeyle muayenenin zorlanması, iletişim ve görüş yasağı, kitap, dergi ve gazete yasakları vb. keyfi uygulamalar ise her hapishanenin olağan ve ortak uygulamaları olarak karşımıza çıkmaktadır.

Yetmedi, tutsaklara askeri nizamda sayım verme dayatmasından yayın yasaklarına, kimlik dayatmasından avukat-

müvekkil görüşmesinin belirli saatlere çekilip kamera altında yapılmasına, havalandırmaların üzerlerinin telle çevrilerek tutsaklara kendilerini ağır tecrit koşullarının psikolojisinde hissetmesini sağlamaktan, kitap yasaklarına kadar uzayıp giden bir dizi hak ihalleriyle tutsaklar her yönden teslim alınmaya çalışılmaktadır.

Bunlarda yetmedi; tutsakların en temel ihtiyaçlarının dahi insanlık dışı uygulamalar ve onur kırıcı yöntemlere boyun eğdirilerek karşılanmasını dayatan uygulamaların yanı sıra tutsakların iradelerini ve kendilerine olan güvenlerini kırma ve politik kimliğinden arındırılarak kişiliğizleştirme saldırısı olan Tek Tip Elbise dayatılmaktadır" denilen açıklamada, yaşanan hak ihalleri de sıralandı.

Açıklama, "Bu aktardıklarımız 2018'in ilk iki ayında hapishanelerde yaşananların sadece küçük bir kısmı ve uygulanan saldırıların bunlarla da sınırlı olmadığını iyi biliyoruz.

Bir kez daha belirtiyoruz ki; bizler tutsak aileleri, yoldaşları, dostları ola-

rak tutsaklara dayatılan bu saldırıları boşa çıkarma kararlılığıyla tutsaklarımızın yanında olacağız. Çürümüş politikalarını, keyfi uygulama ve her türden zorbaca dayatmalarını çocuklarımızın, yoldaşlarımızın, ana ve babalarımızın üzerinde denemenize asla izin vermeyeceğiz.

Hapishanelerden yükselen 'TTE'yi giymeyeceğiz, yırtıp atacağız' iradesi bizlerinde iradesidir, irademizin gücü ve kararlılığıyla zindanlarınızı yıkacak, içerde ve dışarda yaşamı yeniden kurarak biz kazanacağız!" denilerek sonlandı.

Tarsus T Tipi Zindanında Kadınlara İşkence Sürüyor

19 Aralık 2000'de yaşanan zindan katliamında görev almış olan hapishane müdürü, devrimci kadın tutsaklara sayımı ayakta vermeleri için tehdit ediyor, yaptırımlar uygulayacağını söylüyor..

20 Şubat günü kameralarla koşullara giren çok sayıda gardiyan, akşam sayımı için ayakta sayım istedi, tutsaklar ise kabul etmedi.

Tutsakların darp edilip edilmedikleri henüz öğrenilemedi...

Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur

Mücadeleye Devam Edeceğiz

İzmir'de Tek Tip'e Karşı Koordinasyon, 28 Şubat günü İHD'de bir araya gelerek bir basın toplantısı yaptılar. Koordinasyon adına açıklamayı Ülkü Şeyda okudu.

"Son dönemde hapishanelerde özellikle askeri nizam içinde sayım dayatılmaktadır. Bu duruma uymayanlara çeşitli fiziksel ve sözlü saldırılar gerçekleştirilmekte ve disiplin cezaları verilmektedir. Darp sonucu mahpusların vücut bütünlüğüne zarar verilmektedir" denilen basın açıklaması şu sözlerle bitirildi;

"Bizler hapishanelerde ne 'tek tip' uygulamalarını, ne ayakta sayım vermeyi ne de insan onuruna yakışmayan hiçbir uygulamayı kabul etmiyoruz. Mücadele etmeye devam edeceğiz!"

Askeri Düzeni Kabul Etmeyen Tutsaklara Darp

Elazığ 2 No'lu Yüksek Güvenlikli Cezaevi ve Rize Kalkandere L Tipi Kapalı Cezaevi'nde son dönemde artan hak ihallerine karşın tutuklu aileleri İHD Diyarbakır Şubesi'ne başvurdu. Tutuklulara ayakta sayım ve askeri düzenin dayatıldığını belirten aileler, dayatmaları kabul etmeyen tutukluların gardiyanlarca darp edildiğini bildirdi.

Sabah saatlerinde Elazığ 2'Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevi'nde tutuklu bulunan kardeşi Mustafa Yiğit'in kendilerini telefonla aradığını belirten Sarya Yiğit, kardeşinin yaşadıklarını "Uzun zamandır kötü uygulamalara maruz kaldığımız biliyorduk. Hücre cezası, telefon cezası, görüş yasakları ve bireysel eşyalara el koyma cezaları gibi keyfi cezalar vardı. Ama bugün telefonla aradı. 'Burada ciddi anlamda sıkıntılar var, askeri düzen uygulanmaya çalışılıyor. Ayakta sayım yapılmak isteniyor. Biz de bunu kabul etmediğimiz için darp ediyoruz. Aramızda yaşları 60 ve 80 yaşındaki arkadaşlar var ve bunlar darp edildiler. Yaşamlarından endişeliyiz. Bu anlamda duyarlı bir kamuoyunun oluşmasını istiyoruz. Bir savaş hali burası" diyerek aktardı.

Tutukluların can güvenlikle-

renden endişeli olduklarını dile getiren Yiğit, kamuoyuna "Bu anlamda kamuoyu, insan hak kuruluşlarından aileler olarak bu sorunlar karşısında harekete geçme çağrısında bulunuyoruz. Sorunların bir an önce son bulmasını istiyoruz. Binlerce tutuklu var ve her gün farklı farklı keyfi uygulamalar tabi tutuluyorlar ve bizler de can güvenliklerinden endişeliyiz. Her an kötü bir haber alma kaygısıyla yaşıyoruz" çağrısı yaptı.

Rize Kalkandere L Tipi Kapalı Cezaevi'nde tutuklu bulunan kardeşi Nihat Demirtaş'ın yaşadıklarını paylaştı. Nihat Demirtaş ise, hak ihallerinin keyfi olduğunu söyledi. Tutuklulara ayakta sayım dayatmasının yapıldığını aktaran Demirtaş, "Kardeşim kendilerine askeri düzen ve ayakta sayım dayattıklarını söyledi. Bunları kabul etmeyince onlara ağır hakaretlerde bulunuyorlar. Bu kabul edilmez. Biz bunlara karşın bizler İHD'ye başvurdu, nereye gerekirse başvuracağız. Tutsaklarımız onurumuzdur, seviyoruz ve her anlamda onların destekçisi olmaya devam edeceğiz. Böyle giderse ileride daha büyük hak ihalleriyle karşılaşırız. Daha büyük sorunlar çıkmadan bu keyfiliklerin bir an önce son bulmasını istiyoruz" dedi.

"Kazanacağız"

Afrin işgaline karşı direnişte ölümsüzleşen Sinan Ateş, ODTÜ'de 1 Mart günü yazılılama çalışması yapılarak anıldı.

Hazırlık ve İİBF-A binasındaki birçok duvar ve tahtada Sinan Ateş yoldaşa "HALK KAZANACAK" sözü verildi.

Sinan Ateş Zindanlarda Anıldı

Emre Bora (Sinan Ateş), Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi'nde Leninist kadın tutsaklar tarafından anıldı.

Leninist tutsaklar saygı duruşunun ardından kısa bir açıklama okudu.

Arından O'nu tanyan bir y o l d a ş ı Sinan Ateş'i anlattı, anılarını paylaştı.

Anma atılan sloganlarla sona erdi

Sinan Ateş Ölümsüzdür

9 Şubat günü ölümsüzleşen Emre Bora (Sinan Ateş) için, Leninist Gerilla Birlikleri Rojava Komutanlığı da bir açıklama yayınladı.

10 Şubat günü yayınlanan açıklamada "işçi sınıfının yiğit evladı Sinan Yoldaş, Türk bir proleter olarak, enternasyonalizmi savunmak ve Kürt halkı ile birlikte Rojava devrimine sahip çıkmak için partimiz tarafından yapılan çağrıya ilk cevap verenler arasındaydı. Kobane savaşı sırasında Rojava'ya geçen ilk öncülerimizdendi. Bu çizgiyi ölümsüzlüğe ulaşına dek başarıyla temsil etti. Denizlerden, Teğmen Alilerden bugüne partimiz tarihinde hep yükseklere dalgalanan enternasyonalizm bayrağını Rojava'nın birçok cephesinde dalgalandı ve 9 Şubat 2018 günü o bayrağın kıvılcığına katıldı" denildi.

Açıklamada Emre Bora "Sinan Yoldaş, Genç bir işçi olarak katıldığı mücadelede hep önde yürümeye çalıştı. Emekçilerin ve ezilen halkların acılarını kendi acısı bildi. Halkların ortak değerlerini sonuna kadar savundu. Mücadele birliğinin kurtuluş yolu olduğuna ve bunun silahlı mücadele olmaksızın başarılamayacağına inandı. Günü geldiğinde hiç tereddütsüz LGB saflarına katıldı.

Sinan Yoldaş, Afrin işgal saldırısının ilk günlerinde cepheye yerini aldı. Faşist TC ordusu ve beslemelerine karşı darbeler vurdu. Bir çok operasyonda görev aldı ve verilen her görevi tereddütsüz olarak yerine getirdi. Tıpkı Kobane Savaşında olduğu gibi, Afrin'de de arkadaşlarının moral kaynağıydı" diye

rek anlatılırken, "Parti en iyisini bilir, son söz partindir" diyerek, bir bütün olarak hayatını partiye ve devrim mücadelesine adanmıştı.

cadelesine adanmıştı.

O'nun yoldaşlarına ve partisine bağlılığının genç yoldaşlara büyük bir örnek olduğu söylenen açıklamada savaşın her anında yüreğinin en öndeki mevziler için çarptığı, cephe gerisinde olduğu zamanlarda da bir fırsat yaratıp kendini öne atmaya çabaladığı; düşmana duyduğu sınıf kininin, geride durmayı kabullenemeyecek kadar yakıcı olduğu anlatıldı.

"Sinan Ateş Yoldaş, genç bir işçi olarak girdiği kavgada, yaşamak istediği gibi, bir komünist gibi yaşadı. Tıpkı

adımı aldığı kahraman gerilla Sinan Cemgil gibi kahramanca ölümsüzleşti. Onun yoldaşlığı, canlılığı, çalışkanlığı ve samimiyeti saflarımızda sonsuza kadar bir örnek olarak yaşayacak" denilen açıklamada emekçi ve ezilen halklara da Afrin'deki durum özetlendi, "Düşman kalleş ve kahpece savaşıyor. Kara hareketinde hiçbir varlık göstermeyen faşist işgalci güçler, kahramanca savaşan özgürlük savaşçılarına ve sivil halka kalleş yöntemlerle saldırıyor. Ama başaramayacaklar. Afrin'in yiğit halklarıyla birlikte bizler işgalcileri ve ona hizmet edenleri hezime uğratacağız.

Faşist devletin yalan makineleri, TV ve gazetelere inanmayın! Türkiye'nin onurlu emekçileri ve yiğit devrimcileri Afrin'de Kürt halkı ile birlikte işgalcilerle karşı savaşıyor. Kanımız Kürt halkıyla birlikte akıyor. Birlikte düşmana karşı koyuyor, mevzilerimizi birlikte tutuyoruz. Ve yine birlikte bu işgali sona erdirecek, zaferi kazanacağız" denildi.

Açıklamanın sonunda gençliğe ve Sinan'ın yoldaşlarına çağrı yapan LGB Komutanlığı, "Onun dediği gibi '...yoldaşlar, Partimizin ve devrimin bize öğrettiklerini uygulama vakti geldi'. Leninist Gerilla sizi savaşa çağırıyor! Bu onurlu mücadelede yer almaya çağırıyor!

Kadın Erkek Bütün Ezilenler, Yoldaşlar, Sinan Ateş bir savaş çağrısıdır! Bu Çağrıyı Büyütün! Onu Karanlığın Hüküm Sürmek İsteddiği Her Yere Götürün!" dedi.

Onun İşi Devrimdi...

Devrim, onu sevenlerin, onunla yaşamını değiştirebilenlerin, en derininde çiçekler açtırabilenlerin işidir.

Devrim, bir ömür boyunca ona bağlı olabilenlerin, ışığından şaşmayıp yolundan sapmayanların, ısrarla, inatla, inançla yürüyenlerin işidir.

Devrim, ondan vazgeçmeyenlerin, ondan başka bir yaşamı kabul etmeyenlerin, yüreğindeki ateşi söndürmeyenlerin işidir.

Devrim, kof gürültülerin perdesine aldanmayıp, kopacak fırtına için sessizce hedefe doğru süzülenlerin, zafer düşünü gerçeğe çevirmek için ilerleyenlerin, yeri geldiğinde gık demeden düşmeyi göze alanların işidir.

Devrim, onun için yaşadığı gibi onun için ölenlerin işidir.

Devrim, Denizlerin, Seyitlerin, Sibellerin ve onları takip edebilme cüretini gösterebilenlerin işidir.

Devrim, Sinanların işidir...

Partimizin inatçı devrim işçisi, LGB'nin yiğit gerillası Sinan Ateş (Emre Bora) Yoldaş, işgalci ve ilhakçı faşist TC'ye karşı verilen Afrin savaşında, en ön cephelerde ölümsüzleşti.

Savaşa katılırken, en sade en yalın biçimde ifade etmişti duygularını. "Ben üzerime düşenleri Leninistçe yerine getireceğim"... Devrimi öğrendi her adımda daha fazla... Devrime inandı ve daha azı için değil, devrim için, sadece devrim için savaştı. Onun için bu saflardaydı. Denizlerden, Seyitlerden, Sibellerden aldığı bayrağı bize devretti...

Onun İşi Devrimdi...

Genç bir işçi olarak katıldı mücadeleye. Gittiği her işçi eylemine, arşınladığı emekçi mahallelerinin her sokağına, atölyelere, fabrikalara, okullara, elinde bildirilerle, afişlerle devrimi taşıdı. Her zaman sessizce devrimin bayrağını en önde yükseltenlerden oldu.

Ne zaman ki yanı başında Kürt halkının devrimi ezilmeye çalışıldı, duramadı yerinde, koştu Rojava'ya. Rojava'nın 'Tirko'su oldu. Kobane savaşı esnasında Rojava'ya geçen ilk birliğimizin içindeydi. Elinin değdiği her dost elinde

sevgiyi yaratırken sınırsız, Kanasından çıkan mermilerle düşmana darbeler vururken acımasızdı.

Onun işi Devrimdi...

Daha bulunduğu cephe-lerin tozu toprağı üzerinden düşmeden tarihsel önemde bir görev için öne çıkması gerektiğinde tereddüt etmedi. Tüm yaşamında olduğu gibi sessiz ama derinden bir kavrayışla öne attı kendisini. Görev çetin şartlar kescindi. Ama O, Partisine ve yoldaşlarına yazdığı son mektubu teslim ederken, tıpkı ismini aldığı gerilla savaşının öncüsü gibi coşkulu bir Ateş'ti...

Afrin savaşı başladığında orda değildi. Kısa bir süreliğine başka bir alandaki yoldaşlarının yanına gitmişti. Hemen koştu yerine. Daha namluva sürülen ilk mermiler yerine varmamışken Sinan cepheydi. Bir çok

görevi yerine getirdi. Kah günlerce yürüdü düşman etrafında uygun bir pozisyon için, kah saatlerce kıvılcımsız, el tetikte bekledi. Hiç susmadı silahı, önu düşman arkası devrimdi... Sözüne sadık kaldı, ne yaptıysa ne ettiyse hepsi LENİNİSTCHEydi. O an geldi, emeğini verdiği, terini aktığı devrime, hiç çekincesiz canını da verdi...

Sinan Yoldaş, tek cümleyle yeni sürecin, yeni şekillenişin öncüsüdür. Parti ve devrim işçiliğinin yanında sürecin gerektirdiği savaşı kişiliğinde cisimleşmiş halidir. Leninist gerillanın cüret ve fedakarlığı onda somutlanmıştır. Yürüməsi gereken yol Sinan'ın ateşten yolu, kazanılması gereken şekilleniş onun yaşamı ile gösterdikleridir.

Partinin 'tarihin akışına yön vereceğiz' diyerek başlattığı yeni sürecin ilk kıvılcımı olmuştur Sinan Yoldaş. Hiç kimse- nin şüphesi olmasın, süreç bütün ölümsüzlerimizimizin düşlerini gerçeğe dönüştürene dek sürecektir.

Çünkü ne devrim inadımız ne de Sinanlarımız biter bizim!

SİNAN ATEŞ YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!
YA DEVRİM YA ÖLÜM!

Abbas Gün

AFRİN'E ATILAN BOMBALAR ANCAK TÜRKİYE'DE ENGELLENEBİLİR!

ARGEŞ SORAN

2012 Temmuz Devrimi'nden bu yana iktidarın Kürt halkında olduğu Rojava'nın Afrin Kantonu'na yönelik ilhakçı devletin binlerce asker ve çete ile başlatıldığı işgal hareketi birinci ayını doldurdu.

Suriye iç savaşından beri, savaşın yıkımına uğramamış tek kent olan bu Afrin, şimdi onlarca savaş uçağının, yüzlerce tankın attığı bombalarla yıkılıyor. Şimdiden yüzlerce silahsız insan yaşamını yitirdi, onlarca yaralandı. Burjuva saldırganlığın dehşet verici sonuçlarının fotoğrafları geliyor Afrin'den.

Bunun yanında bunca teknik ve teknolojiye, sayısız insan üstünlüğüne sahip işgal ordusu, sınırda bir kaç kilometreden daha öteye geçebilmiş değil. Devrimci savaşçılar, askeri terminolojide "gerilla taktiği" denebilecek bir tarzda işgal ordusu ve çeteleri sınır hattında tutuyor, savaşı bu bölgelerde yoğunlaştırıyor. Savaş, devrimci savaşçıların denetimindeki beş cepheye devam ediyor.

Burada bir parantez açıp belirtmek gerekiyor ki, bir savaşta, utku ve yenilgi durumu sadece teknik ve taktik durumla açıklanamaz. İşgalcileri sınırda tutan şey, devrimci Afrin halkının kahramanca karşı koyuşudur. Burjuvazi, yaşamın her alanında olduğu gibi, savaşta da devrim karşısında dezavantajlıdır; devrimi ve devrimci bir halkı ayakta tutan, güçlü sütunlara karşı, çürümeye ve yıkılmaya yüz tutmuş burjuva sınıf ve onun zor aygıtları, eninde sonunda kaybetmeye mahkumdur.

İşgal savaşının ilk gününden bu yana burjuvazinin telaş ve paniğe karşı, devrimci Afrin halkı soğukkanlı, olgun ve cesur bir duruş sergiliyor. Böylesi olağanüstü panik hallerinde eşine az rastlanır bir devrimci disiplin ve düzen içinde hareket ediyor. Bütün Afrin her bir müfrezesi muntazam örgütlenmiş devrimci bir orduyu andırıyor. Cephelede savaşıyor, cephe-cephe gerisi ikmalini sağlıyor, cephe gerisinde savaş ihtiyaçları üretiyor, bombalar altında, görkemli mitingler, yürüyüşler düzenliyor. Burjuvazi karşısına, böylesi devrimci bir halkı almış durumda. Kürt halkı, ulusal, sınıfsal kurtuluş kavgasının bu önemli dönemine "Berxwadana Serdeme" (Çağın Direnişi) ismini veriyor.

Afrin'i değerlendirirken, savaşın seyrine ilişkin bu gözlemlerle yetinilemeyeceği açık. Çünkü Afrin işgal savaşı da, Clauswitz'in ünlü "Savaş politikasının başka araçlarla devamıdır" tanımından hareketle, politik durumun başka bir devamını oluşturuyor. İşgalin birçok politik yönüne değinilebilir ama özellik neden ve sonuçlarına dair çıkarsama da şu dört nokta üzerinde durulmalıdır:

1-Türkiye Rojava'ya saldırarak Kürt halkının en ileri ulusal sınıfsal kazanımlarını hedefliyor.

Rojava her dört parça içinde, politik olarak geldiği konum itibariyle Kürt ulusunun devrimci kurtuluş kavgasının en ileri durumunu temsil ediyor. İktidarın halk tarafından ele geçirildiği Rojava'nın ilhak edilmiş diğer parçalara da devrimci yönde canlılık kattığı, etkilediği, ateşlediği bilinen bir gerçek.

Rojava, ulusal sınıfsal kurtuluş kavgasının en uzun soluklu verildiği Kuzey'de, böylesi devrimci bir etkiye sahip. Kuzey Kürdistan kavga tarihindeki en büyük, en nitelikli ayaklanmanın (6-8 Ekim) ateşleyicisinin Kobane savaşı olması bu konuda sağlam bir gösterge.

Rojava, Kuzey için kurtuluşun ancak ileri giden, zafere ulaşan bir ayaklanmayla mümkün olduğunun örneğidir. Burjuvazi, Rojava'daki demokratik halk iktidarını boğarak örneği yok etmek istiyor.

2-Türkiye Afrin'e saldırarak sadece Rojava'ya değil, aynı zamanda Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimine de saldırıyor.

Burjuvazi uzunca bir süredir devrimin kuşatması altında bulunuyor. İşçi sınıfı ve emekçilerin Kürt halkının devrimci kavgası karşısında burjuvazinin hareket marjı oldukça kısıtlı. Devrim, burjuva iktidar için yıkıcı bir derinlik ve genişlik kazandı.

Bilindiği gibi, burjuvazi, Suriye iç savaşının başından bu yana dinci gericiyle destek veriyor. Suriye'de (diğer çevre ülkelerde) kurulacak, dinci gerici iktidarlara devrimi kuşatmayı amaçlıyor. Bugün ortaya çıkan sonuç, burjuvazinin hedeflediğinin tam tersi bir durumdur. Bırakın dinci gerici iktidarların kurulmasını, Suriye iç savaşı Türkiye'nin yanı başında Rojava'da devrim tarafından kuşatıldı. Şimdi Rojava'ya saldırarak, devrimin bu kuşatmasını yarmayı, kendisine hareket alanı açmayı hedefliyor. İktidarı, muhalefetiyle, Türkiye'nin bu işgali "hayat memet" meselesi olarak görmeleri bu nedenledir.

Rojava, Türkiye ve Kuzey Kürdistan birleşik devriminin burjuvazi üzerinde bu kuşatmasını tahkim ediyor.

Dolayısıyla bu savaş Türkiye ve Kuzey proletaryasının burjuvaziye karşı devrimci savaşının bir parçasıdır. Proletarya, bu savaşta, Rojava'nın yanında yer almaktadır.

3-Türkiye, bu işgal hareketinde emperyalizmin her türlü desteğini arkasına almıştır.

ABD ve Avrupa'nın emperyalist devletleri ve Rusya işgale onaylarını desteklerini sunuyorlar. Öyle olmasaydı, Türkiye bu savaşa girmezdi.

Emperyalizm, baştan sona gerici demektir. Emperyalizme, her alanda ekonomik ve politik çıkarları yön verir. Emperyalizmin ağzında "demokrasi, insan hakları vs." ikizlülü yalanlardan ibarettir. Afrin işgal savaşı bu gerçeği bir kez daha gözler önüne serdi.

Rojava kendi devrimci özgücüne ve gerçek müttefiklerinin (dünya proletaryasının) desteğine dayanmalıdır.

4-Ezilen halkların devrimci kurtuluş kavgası, sosyalist ülkeler, kapitalist ülkelerin proleter hareketleriyle birlikte dünya devriminin bir parçasıdır.

Dünya proletaryası, dünya devriminin bir parçası olan Rojava'nın direnme savaşının, devrimci kurtuluş kavgasının yanında yer alacaktır.

Bu anlamda Afganistan'dan İsviçre'ye kadar, bir dizi ülkenin proletaryası, çeşitli devrimci ve komünist parti ve örgütleri, Rojava'ya destek açıklamaları yaptı. Bu proletaryanın enternasyonal kavgası açısından önemli bir gelişmedir. Yine Avrupa'da bu yönlü sokak eylemleri yapılıyor. Ancak bunlar yeterli değildir. Proletarya, gerici burjuva saldırganlığa karşı bulunduğu her yerde devrimci bir kavgayı daha da büyütmelidir.

Rojava halkı ve proletaryanın gerçek dostu ve müttefiki, dünya proletaryası ve emekçileridir.

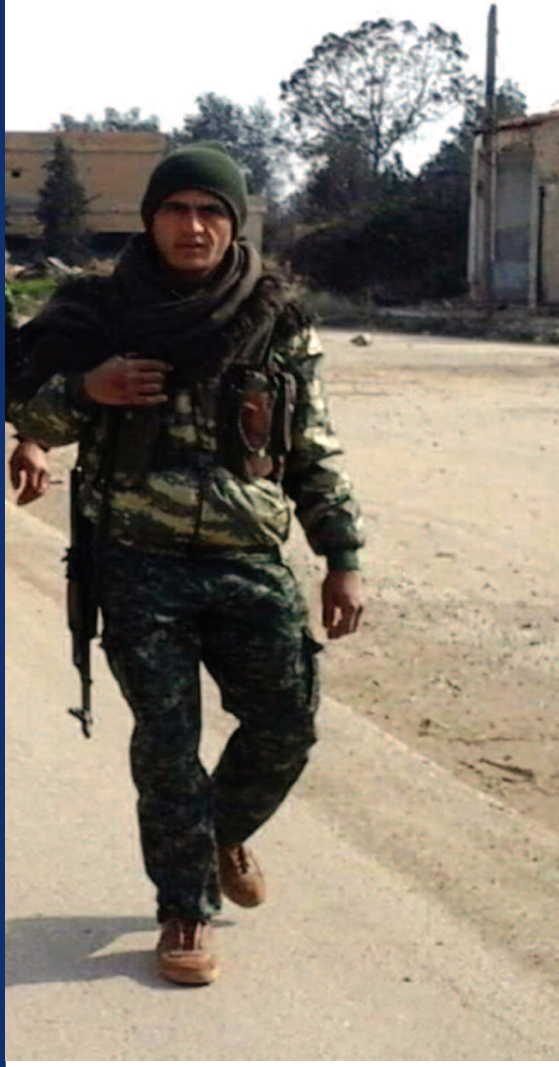
Afrin halkı bütün olanaklarıyla faşist işgal karşısında savaşıyor, savaşıyor. Ama bu savaşta sonucu nihai olarak Türkiye ve Kuzey proletaryası ve emekçilerinin devrimci hareketi belirleyecek. Emekçiler de Afrin işgaline karşı tepki oluştuğunda. Ama Afrin'e atılan bombaların, Afrin'de değil, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da durdurulabileceği gerçeğinin daha iyi kavranması gerekiyor.

Rojava'nın güvenliği ancak Türkiye ve Kuzey'de devrim zafere ulaşırsa kesin olarak sağlanabilir.

Kürt halkının o coşkun marşta söylediği gibi "Herne pêş / herne pêş / dewr û dem ya me ye / welat çav li rê / bendewarê me ye"

(İleri gidin / ileri gidin / zaman bizim zamanımızdır / ülke, gözü yollarda /bizi beklemektedir.)

RİMELAN'DA BİR TİRKO!

Kalktık yanına gittik. Yol uzun ve meşakkatli, kimi yerlerde sınırın sıfır noktasında. Savaşın sürdüğü bir coğrafyada yüzlerce kilometre gideceğiz. Onca arama noktası, bariyer, silahlı asayişler, beton bloklar, hendekler, kasis ve tümsekler...

Gırke Lege'den (Leylek Yuvası) geçip vuruyoruz dağlara doğru. Her tarafta sondaj aletleri... petrol ve doğal gaz alanı burası. Gittikçe yükseliyor yol. Aşağıda kalıyor petrol kuyuları. Hafif ormanlı alan, derken bildik basbayağı orman. Eğitim okulu orman ve dağ bileşimi bu alana kurulmuş. Bir kilometre, hatta daha uzak mesafeden atış eğitimini, kendini doğanın içinde gizleme işini, tek başına iş yapma becerisini burada ediniyor savaşçılar. Daha doğrusu şerwanlar (savaşçı adayları).

Tabii Sinan yeni bir şerwan değil. Nice çatışmalara, savaşlara girdi buraya gelinceye kadar, Kara Kazak'ta, Sirrin'de, Fırat kıyılarındadır.

Yanı başında komutanının düştüğüne tank oldu, siperi bırakıp kaçanlar yüzünden. Ama o milim çekilmedi siperinden. Hiç unutmadı o yiğit kadın komutanını. Ölüm her yoklayıp geçişinde yanbaşından, geldi hatırına o anlar.

Evet Sinan ölümle yarışa girmiş bir savaşçıydı. Ama suikast eğitiminin bir şerwanı. Hem de ne şerwan! Bir kilometreden nokta atışı başarılan sayılı öğrencilerden biri! Duydukça ona yönelik övgüleri, içimizde dışavurmamaya çalıştığımız bir gurur.

Nöbetçiler karşılıyor bizi, ellerinde silah, gencecik kadın ve erkekler. Neşeli, güler yüz ve gülen gözlerle uzatıyorlar ellerini. Geleceğimizi bildirmiş çoktan. Buyur ediyorlar, geçiyoruz içeri. Yemekhanede biraz soluklanıyoruz. Sinan derste. Bitmemiş daha, gelemiyor yanımıza. Biz çaylarımızı yudumluyor, laflıyoruz arkadaşlarla.

Ders sonrası her grup kendi içinde toplanıyor. O günün eleştirisi ve özdeşleştirilmesi yapılıyorlar. Kimin kim hakkında nasıl bir değerlendirmesi varsa koyuyor ortaya. Konuşuluyor, tartışılıyor, tartılıyor... Kırılmaca, gücenmece yok. Yoldaşça, silah arkadaşlığı çerçevesinde.

Derken bitiyor hepsi. Kocaman gülerek geliyor yanımıza Sinan. Sarılıyor, kucaklaşıyoruz tek tek. Yapmacıksız bir mutluluk! Bunca zamandır görmemiş yoldaşlarını Sinan. Çevresinde hep hevaler. Okulun tek Türk'ü o. Ve okulun sevgilisi. Hepsini "Tırko" diyor, el üstünde tutuyor. Özgürlüklerinin en büyük düşmanı olan devletin bir yurttaşını onların özgürlük savaşının destekçisi, savunucusu! Onlar için anlamı çok büyük.

Öte yandan Sinan, bizim Sinan işte. Saf, tertemiz, emekçi. Taniyanın

sevmemesi mümkün değil ki!

Burada yalnız kaldığı süre boyunca nice politik sohbetlere girmişler hevalerle. Bir yandan çat pat öğrendiği Kürtçesi, bir yandan teori öğrenme konusundaki sıkıntısı... Karşısında kalabalık "Apocular"... Hepsini bir yerden yüklenince ne yapsın Sinan! "Ben buraya tartışmaya gelmedim. Partim beni buraya eğitim için

çekildiğimi kadar! Laflıyoruz, "seni kaçırmaya geldik" diyoruz. Ardından eşyalarını toplamak için ayrılıyor yanımızdan.

Okulun tüm gençleri Sinan'ın gideceğini duymuş. Uzun bir sıra oluşturuyorlar onu yolculamak için. "Tırko" bağırırları, sınıksız kucaklamalar, kocaman yayvan gülüşler, sarılmalar... yapmacıksız, saf sevgiden

gönderdi" deyip çekiveriyor kendini. Kafasında acabalara yer yok! Partisine inanç ve güveni yüksek. Parti ne dıyorsa o! Bu kadar net!

Bir çay içimi kısacık bir sohbet zamanımız var. Hızlı hızlı içiyor sigarasını Sinan. İçmiyor aslında, yiyor adeta sigarayı. Birini söndürmeden yakıyor diğerini. Buranın da en iyi yanı bu tiryakiler açısından. Sigara bol. İç

oluşan sade bir tören. Sinan'ın gözleri dolmuş sanki biraz. Geride kalan şerwanların da tabii.

Biniyoruz arabaya. Hava kararmaya başlamış bile. Zor olacak yolculuk. Ellerimiz tetikte. Yol boyunca susmayan Sinan'ın kısa kısa hikayeleri... Haydi bakalım Yaşar Bulut kargahı, ver elini!

Bir kış günüydü. Soğuktu. Sinan aylardır bizden uzakta, suikast okulunda uzmanlık eğitiminde. Eğitimini tamamlamış ama henüz "mezuniyet törenine" girmemişti. Uzun bir ayrılıktı. Özlemiştik.

Sinan Ateş Yoldaştan Mektup Var...

Halkların birleşik devrimini örnek için Rojava'da savaşan Emre Bora, 12 Haziran 2017 günü, halklarımıza, partisine ve yoldaşlarına bir mektup bıraktı. www.leninist.net adlı internet sitesinden aldığımız mektubunu paylaşıyoruz.

"Yoldaşlar; Partimizin ve devrimin bize öğrettiklerini uygulama vakti geldi. Leninist bir savaşçı olarak partimizin verdiği bu onurlu görevde sıra neferlerinin arasında yerimi almak beni onurlandırıyor ve heyecanlandırıyor. Çalışmalarımıza hız katacak olan bu adımda son noktaya geldik. Bu başlayacağımız gerilla savaşında halklarımızın kurtuluşu için dağda ve şehirde mücadele edeceğiz, tarihimizdeki ölümsüzleşen yoldaşlarımızın hesabını sormak için; Kürt, Türk, Arap, Çerkez, Laz, 'Yaşasın halkların Mücadele Birliği' diyerek savaşımızı sonuna kadar götüreceğiz; bu savaşı zindandaki yoldaşlarımızı özgürleştirene dek sürdüreceğiz; 'Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük'

Yoldaşlar; yeni bir sürece başlıyoruz ve bu süreç bizlere birçok avantajlar kazandıracaktır. Türkiye ve Kürdistan halklarımızın kurtuluşu, devrimimizin başarısı için bu avantajları değerlendire-

meliyiz ve ben üzerime düşen görevleri Leninistçe yerine getireceğim.

'Denizlere Sözümüz Devrim Olacak', 'Tarihe Leninistçe Ad Koyarak Yürüyoruz Geleceğe' Bu sloganlar; o keskin savaşımızda düşmanın sonunu ifade ediyor; her bir emekçinin, her bir işçinin, her bir yoldaşımızın hesabının sorulduğu zaman geldi, geliyor...

Yoldaşlar; bu devrimci savaşımızda sizleri devrimci duygularıyla selamlıyorum. Savaşımızı zaferle taçlandırmak için, halklarımızın gelecekteki ümidini, partimiz TKEP/L'yi güçlendirmeli ve devrimi başarmalıyız.

Şimdi partimizin hedeflerini gerçekleştirmemiz gereken bir pratik faaliyet var önümüzde. Yoldaşlarımızın devrim ve sosyalizm mücadelesine olan inancı ve umuduydu; 'Ya Devrim Ya Ölüm' diyen cesaret dolu çağrılarıyla, sizlere en devrimci duygularıyla, saygıyla 'Zafere Kadar Daima' diyorum. Yaşasın Partimiz TKEP/L Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi Yaşasın Marksizm- Leninizmin Yüce İdeolojisi Yaşasın Halkların Mücadele Birliği Davamızda Zafere Kadar Daima"

Bu Devrim İçin Savaştım

Afrin'de ölümsüzleşen Emre Bora, ailesine seslendiği 12 Haziran 2017 günü bir mektup bırakmıştı. Elimize ulaşan o mektubunu paylaşıyoruz:

"Aileme;

Merhaba bir süre uzakta kaldık ve bu yüzden size yazmalyım.

Yaşamda doğumdan ölene kadar sizlerin yanında olmak isterdim. Ama yaşadığımız bu kapitalist sistemi siz de biliyorsunuz, bu yaşam olumsuz. Ve ben sizlere demiştim mücadele ediyorum ve mücadeleyi sonuna kadar götüreceğim.

Sistem bizim bu bataklıkta, pisliğin içinde yaşamımızı istiyordu. Ben burada sizlerden ayrılmıştım ve savaşmayı, mücadeleyi seçtim. Sizler bana kızgın ve öfkeliyim, hiçbir baba oğlunu yanından ayırmak istemez ama biz olmazsak, bir başkası olmazsa siz güzel insanlar nasıl yaşayabiliriz? Yaşadığımız sistem bizleri buna zorluyor; biz de bu onurlu mücadelede Denizler gibi; devrimin birer sıra neferi oluyoruz. Ben bu yaşamda berbat bataklıkta kapitalizmin kölesi olarak yaşamaktansa, bu mücadeleyi yolu seçerek sizlerle ve toplumun (insanların) yaşamını devrimden yana akıtmak istiyorum. Bu devrimcilerin görevidir.

Biliyorum öfkeyle hareket ede-

ceksiniz, ama yine de söyleyeceğim: Ben sizin, devrimin o amansız mücadelesinde devrimcilerin safında olmanızı istiyorum. İnsanca yaşamak mücadelesine sizler de katılmalısınız. Sizler de yapabilirsiniz.

Beni büyüttünüz, emek harcadınız, bana büyük bir emeğiniz oldu, sizler; ailem ve dostlarım, ne kadar teşekkür etsem azdır ve bunun karşılıksız kalmaması için ben de Deniz gibi, Che gibi devrim için mücadele ediyorum. Kadınların tecavüze uğramadığı, ölmediği; işçilerimizin çalıştığı ve emeklerinin, alınterinin karşılığını aldığı, halklarımızın ezilmediği, sömürülmediği bir düzen var ve ben bu devrim için savaştım, savaşıyorum. Benim düşündüğüm devrim ve sosyalizm yaşamı olan Küba gerçeği var.

Siz ailem; beni ancak, beni yaşatmak istiyorsanız devrimcilerin yanında olmalısınız. Her bir kadın yoldaşım kızınız; her bir erkek yoldaşım oğlunuz; her bir yoldaşım yoldaşlarımız olabilir.

Anne, Baba, ablalarım, kardeşlerim sizlerden bu devrim mücadelesi için ayrıldım ve kendinize iyi bakın. Devrimcileri sahiplenirseniz beni sahiplenmiş olursunuz. Sizleri çok seviyorum. Devrimci selam ve saygılarımla sizleri selamlıyorum.

Sinan Ateş"

"Üzerime Düşen Görevi LeninistChe Yerine Getireceğim"

Kırlardan doğdu Sinan. Malatya ve Adıyaman dağlarından, kırlardan. İlk ateş taşıyıcısı koyduk adını. Mayıs günlerinde bir kıvılcım oldu, tutuşturdu bozkırı. Düştü Sinan.

Ve doğruldu Sinan. Tokatlıydı. Elleri yoksuldu. Elleri alınteri. Sömürünün çarklarında gitti, geldi. Ve bildi Sinan; değiştirmeden değişmeyeceğini yaşamın. Baktı, aradı, buldu. Kavradı bileği Denizler'in devrim bayrağını. Göğsünde taşıdı emeğin iktidar sloganlarını. Duyunca partinin savaş çağrısını; kavradı bileği silahın

kabzasını. Dedi Sinan: Ben üzerime düşen görevi Leninistche yerine getireceğim. Yürüdü Sinan. Mütevaziydi, sıra neferiydi. Ve yeniden doğdu Sinan.

Rojava Devrimi'nde, kavganın inatçı yoldaşlığında ölümsüzleşen Leninist Gerilla, Sinan Ateş yoldaş (Emre Bora); devrimimizin savaş çağrısıdır. Selam olsun.

Bijî Yekîtiya Têkoşîna Gelan
Yaşasın Halkların Mücadele Birliği
Şervanên Şoreşê Namirin
Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür
Mücadele Birliği/ Amed

BİR SIRA NEFERİNİN ARDINDAN

Emre Bora (Sinan Ateş) yoldaş, komünizmin bu sıra neferi İstanbul'da yoldaşları tarafından düzenlenen bir etkinlikle anıldı.

İsrail siyonizmine karşı savaşımaya giden Denizlerin, Teğmen Ali-ler'in enternasyonal savaşçı geleneğini sürdüren Sinan Ateş yoldaşı da uğruna savaştığı topraklar bağrına bastı. Bir Türk olarak ilk tanıştığımız günden itibaren gözlemlediğimiz en önemli özelliği, ezen ulus şovenizmi ile zehirlenmeyecek kadar temiz, berrak hisle-riydi. Bu hisleri onu, ezilen ulusların, inançların, kültürlerin yanında olmaya zorluyordu. Atıldığı kavgada bilincini gün be gün geliştirdi ve en önce denizleştirdi, kanını kızıl bayrağın rengine kattı.

Sıra neferi savaşın asıl dayandığı güçtür. Zaferi getiren onun mütevazı mücadelesidir. Bağlılığı, sade, gösterişten uzak destansı kahramanlığıdır. Sinan Ateş (Emre Bora), insanın ulaşabileceği en üst aşama olan komünist partili bir savaşçıydı, bir sıra neferiydi.

"Söylenenin en iyi yolu yapmaktır" diyerek hemen harekete geçen, uygulayan, pratik davranan, fedakar, devrime ve partisine sonsuz güven duyan bir "Sinan" oldu.

Anma öncesi yoldaşları resimlerini karanfillerle donattılar, mumlar yaktilar. Her bir karanfile yoldaşlarına dokunur gibi dokundular. Yoldaşları olarak elbette yas tutmuyorduk...

Önce yoldaşımız Emre Bora şahsında ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları için saygı duruşunda bulunarak art arda şiirler okuyarak öfkemizi ve coşkumuzu bileedik. "...Karanlıkları aydınlıkla yakarak, İşkenceyi onurla yıkarak, Can suyumuzu devrimin har-cına katarak, Tarihe leninistçe ad koyarak, Yürüyoruz geleceğe", "...İşte şu güneşten düşen ateşe milyonlarla kırmızı yürek yanıyor! Sen de çıkar göğsünün kafesinden yüreğini; şu güneşten düşen ateşe fırlat; yüreğini yüreklerimizden yanına at! Akın var güneşe akan! Güneşi zaptedeceğiz, güneşin zaptı yakını!"

Ardından yoldaşımızın nasıl ölümsüzleştiği anlatılarak, böylesi bir savaşımın, mücadelenin ancak yüksek bir sınıf bilinci ve sınıf kınıyla olabileceği söylendi, "Yoldaşımız yeni dönemde bir savaş çağrısıdır" dedik.

Ardından TKEP/Leninist Merkez Komitesi'nin, Leninist Gerilla Birlikleri (LGB) Rojava Komutanlığı'nın ve TKEP/Leninist Rojava Güçleri'nin O'nun ölümsüzleşmesinin ardından yayınladığı açıklamalar okundu.

Ve kısa bir videoda Emre Bora'yı İstanbul'da mücadeleye başladığı top-

raklarda, Gazi Mahalle-si'nde, işçi eylemlerinde, anmalarda, Kobane'ye destek eylemlerinde gör-dük. Ve düştüğü top-raklarda çekilen görüntüleri izleyerek kendini anlattığı bir video kaydında yol-daşlarına mesajını iz-ledik.

Yoldaşın ailesine ve yoldaşlarına yazdığı mektupları da okundu. Ve Ro-java'da yoldaşlarının onu anlatan mektup-ları... O'ndan hep gururla bahsediliyor. Sadece yoldaşları değil, siper yoldaş-ları ve O'nu tanıyan herkesin ondan sevgiyle bahsediyi, an-maya katılan O'nu tanıyan ve tanıma-yan herkesin gözle-rini dolduruyor.

Ailesine son sözleri de çok etkile-mişti bizi: "Sizler bana kızgın ve öfkeli-siniz, hiçbir baba oğlunu ya-nından ayırmak istemez ama biz olmazsak, bir başkası olmazsa siz güzel insanlar nasıl yaşayabilir? (...) Siz ailem; beni anmak, beni yaşatmak istiyorsanız devrimcilerin yanında ol-malısınız. Her bir kadın yoldaşım kı-zımız; her bir erkek yoldaşım oğlumuz; her bir yoldaşım yoldaşlarımız olabi-lir..."

Ve Nazım Hikmet'ten okunan Sıra Neferi şiiri O'nu anlatıyordu tam. "O, ne önde, ne arkada, sırada, sıra-mızdaydı... Ve yanındaki kanlı başı onun omzuna eğilince, ona sıra ge-lince, sayısını saydı... Söz istemez, Yaşlı göz istemez, Çelenk melenk lazım değil.. Susun, susun, susun, Sıra neferi uyusun..." O, sırası gelince en öne fir-layan, ilk ipi göğüsleyen bir sıra ne-feri, düşmanın göğsünde patlayan Sinan Ateş idi.

Yoldaşları serbest kürsüde Sinan yoldaşı anlatmaya başladı. Daha doğ-rusu Emre'nin içinde filizlenen, geli-şen, eskiyi aşarak ulaştığı Sinan'ı. Kişinin bilinci maddenin zihne yansı-masından ibarettir. Fakat kişinin ken-dine emek harcaması bu noktada hayati önemdedir. Yoldaş, kişinin ken-dine has tavırlarını, bilincini partinin görüşleriyle yoğurmuştu.

Bir yoldaşı ise Sinan'ın ismi geç-

tiğinde, yüzünde değil gözlerinin derinliklerinden gelen kocaman bir gülümsemenin zihninde canlandığını aktarıyor.

Bir proleter bir kez ne yapması gerektiğini öğrendiğinde, sonuna kadar gider Sinan da ailesine "Müca-delemi sonuna kadar sürdüreceğim" demişti ve öyle yaptı.

Bir başka yoldaş anlatıyor Sin-an'ı. "19 Aralık 2000 Katliamı için anma hazırlıkları yapıyor. Meydanda yapılacak kitlesel eylemden ayrı ola-rak bir binaya pankart asmayı planlı-yorduk. Fakat Sinan yoldaşla birlikte görev almasını düşündüğümüz yol-daşların katılamayacağı ortaya çıktı. Sinan yoldaşın, 'Olsun, iptal etmeye-lim yoldaş, asalım. Ben tek başıma da olsa açarım, bir pankart değil mi?' diye ısrar ettiğini belirtiyor. Yoldaşın hüznü dağılıp gülümsüyor. "Gülünmeyecek gibi değil, bu anı düşündüğümde gül-ümsüyorum hep. 'Tek başıma da olsa açayım' dediği pankart 15 metrelik dev bir pankarttı."

İşte militan kararlılık ve cüret örneği Sinan. Atacağı adımın önemli ol-duğuna inanmış, hedefe kilitlenmiş. En olumsuz anda bile onu yaşama geç-irme kararlılığı.

Bir başkayoldaş alıyor sözü: "Bir

Alevi mitingine git-tik. Sinan yoldaş da vardı. Pik-nik sırasında in-san-lar-la sohbet etmek üzere dağıldık. Bir ara simit verdim. 'Dur ana insanlar konuşalım, vakit geçire-lim' diyerek gitti. Bir aha göremedim. Miting bitince buluştuk. Gi-derken yolda b a y ı l d ı . Hemen hastaneye götürdük. Serum bağla-dılar. Doktor u n söyledikleri donup kal-mama neden oldu. Önemli bir sorunu yok bir dünden beri hiçbir şey yememiş ondan bayılmış dedi. Yoldaşa kızdım.

Oğlum neden aç geziyorsun neden biz-lere söylemiyorsun diye. Sinan yoldaş 'Ana partinin paraya ihtiyacı var. Her-kes bir şeyler yapabilmek için çabalı-yor zaten. Yoldaşlara bir de böyle yük olmak istemem, o yüzden de söyle-dim' dedi. Sonrasında yoldaşın bir daha böyle bir şey yaşamaması için dikkat etmeye başladık. O günü hiç unutamiyorum. İyi ki onun tanışmışım."

Bir diğer yoldaş ayağa kalkıyor Sinan'ı anlatmak için. Karşısında Sinan yoldaşın fotoğrafı. Bir süre konuşamıyor. "Şu anda bile o güzel gül-ümsemesiyle gözlerimin içine bakıyor" diye aktarıyor duygularını. Bir yoldaş başka bir yöne geçmesini ve fotoğrafın arkada kalmasını öneri-yor. Yoldaşın cevabı "O hepimizden önce en öne fırladı. Arkamızda kala-maz" oluyor.

"Evinin çatısının tamir edilmesi gerekiyordu ve yoldaşlarla bunu plan-lamaya çalıştık. Sinan yoldaş 'Yapa-rız yoldaş,yeter ki malzemelerimizi temin edelim' dedi. Yoldaşa mesleğini sordum 'Soğuk demirciyim' dedi. Daha önce hiç yapmadığı bir işi yapmaya girişecek kadar özgüvenli bir yoldaş-tı. Bugün evin çatısı akmıyorsa içinde Sinan yoldaşın da olduğu bu özgüvenli genç yoldaşlar sayesinde."

Sinan yoldaş, örgütlendiği andan itibaren kendi içinde de mücadele ve-riyordu. Ve Sinan yoldaş da 'eski top-luma ait insan'ı yenip 'yeni insan' olmayı başarmıştı.

Bir başka yoldaşı aktarıyor karşı-laşmalarını ve Sinan'ın kendini gelişt-irme sürecini. "Bir başka siyasetin etkinliğinde karşılaştık. Yanımdaki yoldaş daha önce yayınların dağıtımını sırasında karşılaştıklarını söyledi. Ya-nına gidip sohbet ettik. Etkinlikte da-ğutulan bildiri üzerine konuştuk. Politik olarak eleştirilerimiz vardı. Ama pek çok teorik politik eksikliğimiz de. Sinan yoldaş, ulusal sorun üzerine yazılan-lara karşı çıkmıştı. Ve o günlerde ulu-sal sorun üzerine okumaya başladık. Bir süre sonra Sinan yoldaş, ulusal sorun konusundaki gözlerindeki soru işaretleri gitmiş, partinin politikalarını öğrenen gözleri alev alev yanmaya başlamıştı."

"Sinan yoldaşla yeni tanıştığımız dönemde gazetenin ismini yanlış söy-lemişti. İçimdeki küçük burjuva 'Bu ar-kadaş pek okumuyor anlaşılın, daha çoook yol alması lazım onun' demişti. Ama Sinan yoldaş bana hayatımın dersini verdi şimdi. Sürekli okuyarak kendimi teorik ve politik olarak gelişt-irmeye çalışıyorum. Bu savaşta beni çelikleştirebilmesi için yapıyorum bunu. Fakat anladım ki, yalnızca oku-mak değil, partiye ve yoldaşlarına gü-venle, mücadelenin komünizme ulaşacağına olan inanç ve bu kararlı-lıkla mücadelenin içinde yer almak da çok önemli."

"Ben zihnimde örgütlü işçileri mükemmel insanlar olarak betimle-miştim. Fakat çevremdekiler hiç de öyle değillerdi. Bu yüzden Sinan yol-daş da içlerinde olmak üzere onlarla sık sık tartışmalar yapıyorduk. Ama za-manla öğrendim ki, insan yaşamın mü-cadelenin içinde gelişip değişerek yeni insan olmaya başlıyor."

Bir başka yoldaşı "Sinan'la çok fazla zaman geçirmedim fakat onu sakin, mütevazı, ama yapılıcak bir iş olduğunda cüretli ve kararlı, fedakâr güler yüzlü bir yoldaşımız olarak tanı-yorum. Yoldaşımızın ölümsüzleşmesi partini savaş çağrısıdır. Onu anmak ve yaşatmak istiyorsak bu çağrıya uya-rak, yaşamın her alanında mücadeleyi yükseltmeliyiz. Sinan yoldaş yeni bir dönemin ileri atılan neferidir ve hepimiz bu yeni dönemin sorumluluğu ve bilinciyle hareket etmeliyiz" diyor.

Sinan Ateş yoldaşı anma etkinli-ğimizi hep birlikte Enternasyonal Marş'ını okuyarak sonlandırdık.

Yoldaşları

Sinan Yoldaş Yolunuzu Aydınlatıyor

Sinan Ateş yoldaş'ın ölümsüzleştiğini öğrendiğimizde işçilerle ve Mücadele Birliği okurlarıyla iki ayrı anma yaptık.

Anmalar Sinan Ateş yoldaşın şahsında tüm devrim savaşçıları için saygı du-ruşu ve açıklama ile başladı. Yoldaş'ın resimlerinin yer aldığı slayt eşliğinde devam etti.

Önce TKEP/Leninist Merkez Komitesinin açıklaması okuduk. Ardından yol-daşın bizlere ve ailesine mektupları ve en son olarak da Leninist Gerilla Birlik-leri/Rojava'nın açıklaması ayrı ayrı işçi ve okurlarca okundu.

Etkinliğimiz Afrin özelinde olmak üzere ülkelerimizde sürmekte olan iç savaş ve görevlerimiz üzerine tartışmalarla devam etti. Özellikle yoldaşın mektuplarını okuyan hem işçilerin hem de diğer okurlarımızın oldukça duygulandıklarını ve etkilendiklerini gözle-dik. Katılımcılar mücade-lenin önümüze koyduğu görevler üzerine ve Sinan yoldaşın bize gösterdiği yol hakkında duygu ve düşüncelerini anlattılar.

Her iki etkinlik de di-siplinli bir biçimde top-landı ve güvenli bir biçimde dağıldı.

Yoldaşları

"Afrin Savaşçısı Emre Bora Ölümsüzdür"

Afrin'de ölümsüzleşen devrim işçisi Sinan yoldaş, Sarıgazi Mahallesi'nde anıldı.

Leninistler, "Afrin Savaşçısı Emre Bora Ölümsüzdür TKEP/L" pankartı asarak yoldaşlarını selamladılar.

Sinan Yoldaş Stuttgart'ta Anıldı

24 Şubat Cumartesi günü Almanya'nın Stuttgart şehrinde Edi Bese Platformu tarafından Afrin'de düşen savaşçıları anmak ve Afrin Direnişini selamlamak için "Her Yer Afrin Her Yer Direniş" şiarıyla bir yürüyüş düzenlendi.

Yaklaşık 2000 kişinin katıldığı yürüyüşün toplanma yerinde konuşmalar yapıldı. TKEP/Leninist Avrupa ko-mitesi adına Sinan Yoldaş anlatan Almanca bir metnin de okunduğu eylem, oldukça coşkulu geçti.

Yürüyüşte TKEP/Leninist LGB imzalı "Emre Bora (Sinan Ateş) Yoldaş Ölümsüzdür!" pankart açıldı, TKEP/Leninist bayrakları taşındı.

Almanya'dan Leninistler

ZAFER YOLU

AZER KIZIL

Dünya halklarının büyük bir devrimci savaş birikimi var. Tarih boyunca birbirinden öğrenen, deneyimlerini paylaştıkları halklar, yüzyıllardır bu büyük birikime yeni deneyimler katarak, onu adeta ortak bir miras olarak büyütmeğe. Faşist iktidarları veya işgalci orduları yenmek için her biri bu ortak mirastan faydalanmakla yetinmiyor, kendi dehasını da kullanarak, aldığından daha fazlasını da ona geri katıyor.

"Onbinlerin Dönüşü"nde Atinalı paralı askerlerin Kuzey Kürdistan'ın serhat dağlarındaki utanç verici hezimetini buna bir örnektir. Dağlarda yaşayan "yerli kavimler" (Tarihçilere göre Kürtler) Atinalı askerleri müthiş bir silah ve savaş taktiğiyle perişan etmişti. Bu ölümcül silah ve savaş taktiği şuydu: Dağdan aşağı düşmanın üstüne koca koca topları yuvarlamak! Üstelik serhat dağlarında her taştan her çapta bolca vardı! Birçok araştırmacının, askeri bir deha olarak gösterdiği Yunan komutan, daha fazla ısrar etmenin anlamsız olacağını ve durumu daha da berbat hale getireceğini anlamış olacak ki, güzergahını değiştirmek zorunda kalmıştı. Çünkü o dağlarda milyonlarca taş onun ise sadece onbin askeri vardı! Yazdığı kitapta bu köleci komutan bu dağlarda yaşayan insanları "vahşiler" diye küçümsemiş olsa da, bizler bugün biliyoruz ki, bir zamanlar kralların bile önünde tir tir titrediği bir orduyu, o dağlarda, o yerliler bozguna uğrattı ve onları bu acıyla geri yolladı. Başka bir örnek ise General Sandino'nun içine saman doldurduğu üniformaları birer savaşçı gibi mevzilere yerleştirmesiydi. "Şanlı" ABD ordusunun subayları o kadar çok zeki insanlardı ki, saman adamların ölmediğini anlamaları için onları uzun zaman boyunca her hafta tekrar vurmaları gerekti. Sonunda başarılı bir saldırıyla saman adamların hepsini tek tek esir almaya başladıklarında ise Sandino ve ordusu yapacağını başka bir yerde çoktan yapmıştı. Resmi ABD tarihi bunu yazmasa da, Eduardo Galeno gibi dürüst bir tarihçi sayesinde artık biliyoruz ki, silah üstünlüğüne aşırı güvenen ABD ordusunu, Güney Amerikalı devrimci general Sandino ve onun halktan oluşan devrimci ordusu aptal sürüsüne çevirmişti.

Önce koro halinde bağırmağa başladılar "Üç saatte bitireceğiz işlerini, bitireceğiz" diye. Göbels'e taş çıkartan Nazi propagandası eşliğinde. Faşist TC devleti Afrin'e girdi. Emir komuta sistemi bozulmuş, prestiji dibe vurmuş, kırk yıllık iç savaşta yenilgilere doymuş bu akılsız metal yığını girer girmez de halkın çelikten iradesine çarparak olduğu yerde mihlanarak kaldı. Hal böyle olunca da "üç saat" önce "üç gün" çıkarıldı. Sonra üç gün de geçti ve anlaşıldı ki, bu da hiç gerçekleşmeyecek olan: "Emevi Camiisinde Cuma namazı kılma"ya döndü. "Elbette tedbirli" olunacaktır, ne de olsa ordu zaferden zaferle koşuyordu, yavaş ve emin adımlarla ilerleyecekti. Böylece "Kısa sürede bitecek" söylemi yerini "Bittiği zaman bitecek"e yani yenemiyoruz'a dönüştü! Öyle ya "Emevi camiinde Cuma namazı" olmayacağına göre bari Afrin'de bir bayram namazı da olurdu. Fakat görünen o ki, bu plan da olmayacak ve ellerinde kala kala bir cenaze namazı kalacak, o da muhtemelen Katar'daki bir camide!

Bir savaşta üç olası sonuç vardır: Yenmek, yenilmek ve yenilememek. Ancak günümüz koşullarında bir işgal hareketinde üçüncü seçenek artık mümkün değil. "Kaybedilen Dünya İmparatorluğu" adlı kitapta aynı zamanda Nazi kurmay heyetinde de olan kitabın yazarı faşist general, bir işgal saldırısında yenilememek durumunda işgalci ordunun nasıl çıktığını ve anlatıyor. İşgal orduları durdurulduktan hemen sonra ortaya devasa bir lojistik sorunu çıkıyor. Yakıt, cephane, gıda malzemesi vs. vs. Çok geçmeden anlaşılıyor ki, bir ordu da surf bu görev için oluşturulmalı. Dahası, yerinde sayan bir ordunun sadece harcadığı cephane için bile uçsuz bucaksız bir ekonomik zenginlik gerekiyor. Üstüne bir de işgale uğrayanların sonu gelmeyen irili ufaklı saldırıların eklenince, bozgun kaçınılmaz hale geliyor. Bu kitap bir işgal hareketinin boyun eğmeyen bir halka ve onun devrimci ordusuna çarparak nasıl bir uçuruma yuvarlandığını da kendi amacı dışında gösteriyor.

Bunun en önemli nedenlerinden biri halkın örgütlü olmasıdır. Halk katledilebilir, lazer güdümlü füzelerle, savaş uçaklarıyla, korkakça vurulabilir. Haber sunucuları salyalarını akıtarak öldürülen masum insanların sayısını zafer havasında sunabilir. Ama bu bir zafer değildir. Bu bir yenilgi bile değildir. Bu çürümüşlüğü en iğrenç halidir. Öldürmekle kazanmak aynı şey değildir. Tıpkı yaşamakla kazanmanın aynı şey olmaması gibi!..

Sovyetler Birliği'nin II. Dünya Savaşındaki insan kaybı yirmibeş milyondur. Faşist Almanya'nunki ise bundan çok daha az. Fakat savaşı tartışmasız bir şekilde Sovyet halkları ve Kızıl Ordu kazanmıştır. Çünkü onlar hem örgütlü halkların aktif desteklerine hem de savaşı kazanacak cesarete ve zekaya sahiptiler. Vietnam'da da durum çok farklı değil. Vietkong'un insan kaybı ABD'ninkinden çok daha fazladır. Fakat zafer yine de Vietkong'un olmuştur. Çünkü işgale karşı koyan halklar mucizeler yarattı. Toplumsal deha böyle onlarda ortaya çıkar. İşgalcinin paranoyası da bundan sonra başlar. İçtiği su, geçtiği yol, gölgesinde durduğu ağaç ölüm doludur. Bazen boşaltılan bir köyde "kazara" geride bırakılmış ve nar gibi kızarmış bir tavuk budunun içindedir ölüm, bazen masada unutulmuş bir elmanın! Sonunda bir işgalcinin canı çeker ve o elmadan koca bir ısırmak ister! Koca ordunun psikolojisinin bozulması çok zaman almaz. Bu koşullar kısa sürede etkisini gösterir ve tepeden tırnağa silahlı bir ordu günler içinde psikopat bir gruba dönüşür!

Bahsettiğimiz bu toplumsal dehanın binlerce, onbinlerce örneği mevcut. Ancak biz son bir örnek vermekle yetineceğiz. Zira bu çarpıcı bir örnektir: Vietnam'da ülkenin kuzeyinden ABD işgali altındaki güney bölgelerine uzanan bir yol vardır. İsmi "Zafer Yolu"dur. Buradan her gün bir çok kamyon Vietkong'a gerillalar için cephane, tıbbi malzeme getiriyor. Yaralı ve hastaları güvenli alanlara götürüyordu. ABD ve güneydeki kukla (Dien Pu) hükümeti bir baş belası saydıkları bu yolu bir türlü yok edemediler. Çünkü yolun kendisi ilgalgaldı! Ülkenin bir ucundan öbürüne uzanan ve üzerinde kamyonların cirit attığı ancak buna rağmen bulunamayan bir yol! ABD nâdiren de olsa bazı yollarını tespit ediyor ve derhal savaş uçaklarıyla yolun üzerindeki tüm köprüleri, geçitleri yerle bir ediyordu. Ama ne çare, en fazla bir iki gün sonra yol başka bir güzergahtan çalışmaya başlıyordu. Bu yolun adeta ölümsüz olmasının yegane nedeni ise Vietnam halkının kendisidir. Evlerini söken yoksul köylüler bu malzemelerle bombalanan köprüleri yeniden yapıyordu. Mantık basit. "Eve giden yol yoksa ev de yoktur!" Ev yani Özgür Vietnam! Ancak ABD uçakları köprüleri yeniden havaya uçuruyordu. İşte o anda halkın toplumsal dehası devreye giriyor. Bu kez köprüleri suyun üstünde değil içinde yapıyorlardı. Tabi kamyon tekerinin değeceği kadar da yüze yakın. Artık görünmez olan köprüleri ABD bir daha vuramayacaktı. Kamyonlar da unutulmuyor onların üstü de boydan boya tahta perdahlarla kapatılıyor ve görünmüyorlardı. Dahası bu yol bir göl ve birçok göletten geçiyordu. Buralarda ise yine halkın inşa ettiği ve iki üç kamyonu üzerinde taşıyan özenle yeşilendirilmiş yüzer adacıklar devreye giriyordu. Bunların da çoğu malzemesi sökülün evlerden! Bu yol zaferle kadar defalarca ve defalarca kez yeniden yapıldı. Bugün hala orada ve aslında dünyanın her yerinde.

Halklar karşı koyar, savaşır, boyun eğmez ama bu yeterli olmaz. Öncüleri ortaya çıkıp halk hareketin örgütlü, programlı hale getirene kadar yeterli olmayacaktır. Vietnam beş yüz yıl boyunca işgalcilere karşı savaştı ancak onu zaferle komünistlerin (Vietnam İşçi Partisi) öncülüğü taşıdı. Avrupalı devletler her fırsatta Rusya'yı işgale kalkıştı ancak komünistlerin öncülüğündeki halklar onlara öyle bir şamar indirdi ki, bir daha asla diye ant içtiler. Küba'da Jose Marti'den beri süren savaşı yine devrimciler taşıdı zaferle. İşte Leninistler, bu kervanın bir parçasıdır, onlar Marx'ın, Hitler faşizmini yere çakan Kızıl Ordu'nun, sık ormanlarda Vietkong gerillalarının, Sierra Maestralardaki o ilk on yedi gerillanın yoldaşlarıdır. Bu bir ajitasyon değil gerçektir. Nerede işgalcilere karşı savaşan bir halk varsa, Leninistler orada oldular. Bu bilinçle olmaya da devam ediyorlar. Dün Filistin cephelerinde Teğmen Ali'ydiler bugün Rojava'da Leninist Parti. Biz bu bilinci ve cesareti taşıyoruz zaferle. Geleceğe böyle yürüyoruz.

"Feragatsiz, Koşulsuz Kadrolu Çalışmak İstiyoruz"

Hastanelerde çeşitli birimlerde taşeron işçi olarak çalışan işçiler 23 Şubat günü İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi ve İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü önünde eylem yaparak, işten atılan ve mahkeme kararıyla işe iade edilen işçilerin işlerine iade edilmesini ve kadrolu çalışmak için yapılan başvuruların hukuksuz şekilde reddedilmesini protesto etti.

İÜ Hastanelerinde çeşitli birimlerde yıllardır taşeron olarak çalışan işçiler, Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi önünde toplanarak İstanbul Üniversitesi önüne yürüyüş yapmak istediler. Polis, OHAL gerekçesiyle tüm eylemlerin yasak olduğunu belirterek izin vermedi.

Çapa Tıp Fakültesi önünde taleplerine ilişkin kısa bir açıklama yaparak buradan İstanbul Üniversitesi önüne tramvayla geçen işçiler, Beyazıt Meydanı merdivenlerinde "Verilen Sözler Tutulsun İşe İade Mahkeme Kararları Uygulansın Sınıvsız Koşulsuz Feragatsiz Kadro İstiyoruz" pankartı açtı.

İşçiler eylem boyunca "Mahkeme Kararları Uygulansın", "Koşulsuz Feragatsiz Kadro İstiyoruz", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Verilen Sözler Tutulsun Taşeron Çalışma Son Bulsun" sloganları attı.

Taşeron işçilere DİSK Dev Yapı İş, Dev Sağlık İş, Sosyal İş, Tes İş Sendikaları ve meslek örgütleri ile İÜ öğrencileri, KHK ile ihraç edilen akademisyenler de destek verdi.

Eylemde konuşan Cemal Bilgin 696

sayılı KHK ile çıkarılan taşeron düzenlemesine ilişkin bilgileri aktararak, gerçekte taşeron çalışmanın ortadan kaldırılmadığı ve söylendiği gibi bir kadroya alınmanın söz konusu olmadığını ifade etti.

Kadrolu olmak üzere başvuruda bulunan işçilere pek çok koşulun dayatıldığını, bunların başında, daha önce açmış oldukları işe iade, alacak gibi davaların ve alacaklarından, kıdemlerinden ve pek çok haklarından feragat etmeleri koşulunun dayatıldığını aktaran Cemal Bilgin, kadrolu çalışmak üzere başvuruda bulunan yüzbinlerce işçinin başvurularının uydurma gerekçelerle reddedildiğine dikkat çekerek uygulamayı teşhir etti.

Cemal Bilgin, "Bu arkadaşlarımızın her birisi yıllardır hastanelerde taşeron işçi olarak çalışıyor. Defalarca ihaleler yapıldı şirketler değişti ve arkadaşlarımız çalışmaya devam ettiler. Bu arkadaşlarımızın hastanede bu gerekçelerle çalışmaları mümkün değildiyse neden yıllarca üniversite ve hastane yönetimleri arkadaşlarımızı çalıştırdı. Neden haklarından herhangi bir soruşturma olup ol-

madığına bakmadı. Bu yaşananlar kadrolu çalışmanın bir aldatmaca olduğunun kanıtıdır. Üniversite ve hastanelerde hukuksuzluğun, adaletsizliğin olduğunun kanıtıdır. Ve işçilerin emeklerinin yaşamdan kovulması açlığa mahkum edilmesidir" dedi.

"İşçiler geçmiş haklarından vazgeçtikleri gibi, bir de kadroya alınmışlardır. Üniversitemizde işe iade davası devam eden emekli olan ve 657 sayılı kanununun 48. Maddesi gereği kabul edilmeden işçi sayısı %30 civarındadır. Kalan işçilerden sınavı geçemeyenler ve emniyet soruşturmasından geçemeyecek olanlarla bu sayı daha da yükselecektir" diyen Bilgin, İzmir belediyelerinde 2500 işçinin de güvenlik soruşturmasına takılarak başvuruları reddedildiğini hatırlattı.

Valilik makamının işçilerin itiraz dilekçelerini bile kabul etmediğine dikkat çeken Bilgin, bugüne kadar taşeron şirketlerde çalışma olanağı bulan binlerce işçinin şimdi birden bire işsizlikle yüz yüze bırakıldığını belirtti.

Bilgin, "Kadrolu çalışabilmek için getirilen feragat sınavı günlük soruşturması şartını kaldırdın. Her işçinin feragatsiz sınavsız kadroya alınıp iş güvenceli sendikala ve toplu sözleşmeleri talep ediyoruz" derken, mücadeleyi sürdürdüklerini de vurguladı.

Taşeron işçilere destek için gelen üniversite öğrencileri de ve meslek örgütlerinden temsilciler de söz olarak taşeron işçilerin taleplerini destekleyen konuşmalar yaptılar.

5 Aydır Ücretlerini Alamayan İşçiler Çatıda

B o d - rum'daki turistik bir tesis inşaatında çalışan ve 3 aydır ücretlerini alamadıklarını söyleyen 2 inşaat işçisi, 3 Mart günü 5 katlı binanın tepesinde çıkarak eylem yaptı.

1200 yataklı bir turistik tesisin inşaatını yapan taşeron firmadan 3 aydır ücretlerini alamayan işçilerden 28 yaşındaki Vahap Yiğit ile 26 yaşındaki Doğan Demirbaş sabah saat 08.00 sıralarında 5 katlı binasının üstüne çıkarak eyleme başladılar.

İşe gelen arkadaşlarının durumu fark etmesi üzerine jandarma, sağlık ve itfaiye ekiplerine bilgi verildi.

Çatıdan açıklama yapan alçı ve sıva işçisi Vahap Yiğit, kendisiyle birlikte 16 kişinin toplamda 60 bin lira alacaklarının olduğunu belirterek, "Bu 16 kişinin hakla hala duruyor" dedi.

Konuyla ilgili olarak turistik tesisin genel müdürü Önder Körük ise yazılı açıklama yaptı, "Şirketimiz sözleşmeli olarak birçok taşeron firma ile çalışmaktadır. Sıva işleri ile ilgili olarak V.A. şahıs şirketi ile çalışılmış ve 300 bin liralık ödeme 12.01.2018 tarihinde V.A. hesabına yapılmıştır. Taşeron tarafından mağdur bırakılan işçilere ödenmeyen resmi alacaklar, Lujo Hotel tarafından karşılanmaktadır" dedi.

İnşaatın demir işlerini yapan ustabaşı Burhan Ezdirici de "Benim yanımda 15 kişi çalışıyor. İşçinin bende 10 bin lira alacağı var; ona 3 bin lira versem adam kabul etmiyor. Sık sık bizi arıyorlar; paralarını alabilmek için. V.A. ortadan kaybolduğundan beri biz artık burada bir iş yapmıyoruz, şantiye ile bağlantımız kesilmiş durumda. Ama biz burada iş yaptık, bu firmaya hizmet ettik. Bu firma bizim mağduriyetimizden sorumludur. Paramızı istiyoruz" dedi.

Ataması Yapılmayan Öğretmen İş Cinayetinde Can Verdi

Atan(a)mayan 25 yaşındaki öğretmen Hasan Songur, Manisa'da 20 gün önce bir fabrikada çalışmaya başlamıştı.

Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nde yer alan Sarp Plastik ve Kalıp Sanayi adlı işyerinde çalışmaya başlayan genç öğretmen, enjeksiyon makinesine düşen parçayı almaya çalıştığı sırada pistonların kapanmasıyla yaşamını yitirdi...

KHK'lara Karşı Kadıköy'de 54. Hafta

KHK ile ihraç edilen KESK İstanbul Şubeler Platformu üyesi kamu emekçileri "KHK'lar Gidecek Biz Kalacağız" diyerek 54. kez Kadıköy Altıyol'da yağmura ve soğuk havaya rağmen sloganlarını haykırmaya devam etti.

26 Şubat günü "KHK'lar Gidecek Biz Kalacağız" pankartı açan emekçiler "İşimizi geri alacağız!", "Zafer direnen emekçinin olacak!", "Yaşasın halkaların kardeşliği!" sloganlarını attı.

İhraç edilen kamu emekçileri adına bu haftaki basın açıklamasını Naciye Ertaş okudu.

Haksız hukuksuz ihraç saldırılarına değinen Ertaş, kendilerinin de haksız hukuksuz bir şekilde ihraç edildiklerini belirtti.

İhraç edilen kamu emekçilerinin işlerine iade edilmesini talebiyle başlatılan imza kampanyasının da devam ettiği eylemde müzik yayını da yapılarak zaman zaman ezgiler söylendi.

Saat 17.00'ye kadar süren eylem, kamu emekçilerinin mücadelesine destek verilmesi çağrısı da içeren açıklamayla sona erdi.

Akkim İşçilerinden Mücadeleyi Sürdürme Kararı

İşten atılmaları üzerine işe dönme mücadelesini fabrika önünde sürdüren Petrol İş Sendikası üyesi Akkim işçileri, 3 Mart günü itibarıyla 216. gününde.

Akkim'deki sömürü koşullarına karşı mücadele etmek için Petrol İş Sendikası'nda örgütlenen işçiler, sendikala olmalarının ardından işten atılmıştı. Ve bunun üzerine işçilerin fabrika önünde başlattıkları işlerine geri dönme mücadelesi, 216 gündür sürüyor.

İşçiler 2 Mart günü Petrol İş Sendikası Genel Merkezi'nde bir araya gelerek, yaşadıkları süreci değerlendirdiler. Sendika genel başkanı, şube başkanları ve yöneticileri ile bir araya gelen işçiler, örgütlenme ve işe geri dönme mücadelesine ilişkin konuşarak ileriye dönük değerlendirmeler yaptılar.

İşçiler yaptıkları toplantıda eylemi sürdürme kararı aldılar. Yaptıkları toplantının sonucunu sosyal medya hesaplarından da kamuoyuyla paylaşan Akkim işçileri "Direniş devam ve daha etkili mücadele kararı aldık. Yılgınlık yok direniş var" dedi.

DEVİRİMCİ POLİTİKA

ALİ VAROL GÜNAL

"Devrimci" öntakısı olsa da "politika" kelimesinin çoğu insanda olumlu şeyler çağrıştırmadığını biliyoruz. Yunanca kökeninin "çokyüzlü" olduğunu düşünürsek, bu önyargının tarihsel bir arka planı da var; ama daha çok herhalde kelime kökeniyle uyumlu bir şekilde burjuvaziyle yan yana getirildiğinde insanların kafasında oluşan karşılıklı itibarıyla itici bir özelliğe sahip. Bilindiği üzere "burjuva politikası" ya da "politikacılık", her türlü hile, hurda ve ayak oyununu içeriyor. Öyle ki, burada hiçbir ilkenin izine dahi rastlanmıyor ve rakiplerini alt edebilmek için deyim yerindeyse "her şey mubah" sayılıyor. Hele Türkiye'de süregelen politika yapış tarzına bakacak olursanız burjuva politikasının bu anlamıyla en halis muhlis örneklerini görebilirsiniz. Adeta "Osmanlı'da oyun çok" sözünü doğrularcasına entrikalar, ayak kaydırmacalar gırla gidiyor ve tabii bunlara eşlik eden çapsizlik ve düzeysizlik...

Bir de buna paralel olarak halkta gelişen, politikadan uzak durma anlayışı var. Sanki politika yaşamın içinde değilmiş, sadece meclis koridorlarında veya parti binalarında/ toplantılarında konuşulmuş, halkın genelini ilgilendirmeyen bir şeymiş gibi bir algılayış var. En sıradan bir toplumsal olayı konuşurken bile "sen politika yapıyorsun" sözünü sıklıkla duymamız dahi gösteriyor ki, bir çok insana burjuva politikadan ve politikacıların bıkınlık gelmiş. Oysa, politika, kapıların arkasında hüküm sürmüyor, bizzat yaşamın içinde, hayatımızın bir çok alanını etkiliyor, kimi zaman da belirliyor. "Politikacılar" dediklerimizin ağızlarından çıkan bir kaç kelimeyle, borsalar tepe taklak oluyor, faizler iniyor çıkıyor, kurlar değişiyor, savaşlar başlıyor, yayılıyor vb. Yani politika, şöyle ya da böyle yaşamımızın her anına içselleşmiş olarak kendini varediyor.

Zaten, sınıfların olduğu, sınıf savaşının sürdüğü her yerde başka türlü olması da beklemezdi. Marx, ünlü eseri Komünist Manifesto'da "Her sınıf savaşımı siyasal (politik-bn) bir savaşımdır" diyerek bunun altını çizmektedir. Dolayısıyla bizim burada daha çok üzerinde duracağımız devrimci politika da yaşama içselleştirilmiş, ezilen ve sömürülen sınıfların

isteseler de kaçamayacakları bir gerçekliği ifade ediyor. Toplum sınıflara bölündüğüne göre, her zaman bu sınıfların temsilcileri de olacak ve onların dolayısıyla politikalar ifade edilecek ve dahası karşı karşıya gelecek, çarpışacaklardır. Elbette burjuva politikasının ya da politikacılarının yanar dönerliğine, ilkesizliklerine karşı devrimci politika ve politikacılar ilkeli ve tutarlı olacak, doğru bildiklerini her koşulda ortaya koymaktan ve sonuna kadar savunmaktan bir an olsun geri durmayacaklardır. Elbette burada bahsettiğimiz oportünist hareketlerin tutarsızlıklarında tutarlı olmaları ya da reformistlerin ilkesizliklerinde ilkeli olmaları değildir. Onların tüm politikalarında tıpkı burjuvazide olduğu gibi Makyavelizme eğilimli olduklarını biliyoruz. "Devrimci politika" diye ileri sürdükleri şeylerin, günü kurtarmaya (ya da siz kendilerini kurtarmaya şeklinde de okuyabilirsiniz) dönük politikalar olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Sınıflar mücadelesinin geldiği düzeyi görmeden, Lenin'in deyimiyle "sınıflar ilişkisinin ve tarihin her anının somut özelliklerinin en doğru, aslına en uygun ve nesnel olarak doğrulanabilir bir hesabını yap"maya çalışmadan politika üretmeye kalkarsanız ortalamada sol gibi kafanızın girmedikleri yere kuyruğunuzu sokmaya çalışırsınız ki, bu sizi olsa olsa bir hokkabaza dönüştürür.

Aynı şekilde genel doğruları her somut durumda tekrarlamak da devrimci politika değildir. Sekterlik, politika gibi hassas bir konuda asla kabul edilebilecek bir şey değildir. İlkeli olmak adına "somut durumun somut tahlili" Leninist ilkesini bir kenara bırakırsanız, "her derde deva" haplaştırılmış bilgilerle olduğunuz yerde kalakalır, gelişmenin diyalektiğini gözden kaçıracığımız için süreci anlayamaz, dahası süreçleri birbirinden koparır, olaylara bütünlüklü bakamaz ve yanlışlara düşersiniz. Doğrusu, her olayı kendi somutunda, başka olaylarla ilişkisi içinde ve çok yönlü değerlendirilmelidir. Bir olaya baktığınızda neden-sonuç ilişkisini kurmak adına şurada sadece bir neden ve şurada sadece bir sonuç görüyorsanız, olayı basitleştiriyor, tek yanlı ele alıyorsunuzdur. Bir olaya baktığınızda dünü ve bugünü kadar yakın olası eğilimleri, yönelimleri ile birlikte de-

ğerlendirebiliyorsanız diyalektik yaklaşabiliyorsunuz demektir.

Lenin, politikanın "ekonominin en yoğunlaştırılmış hali" olduğunu söylemiştir. Dolayısıyla devrimci bir politika belirlerken o günkü koşullarda üretim ilişkilerinin ve üretici güçlerin mevcut durumunun ne olduğu, yarın bunların nasıl bir yöne evrileceği üzerine kafa yormak gerekir. Verili anı donuklaştırarak ele almak, değişmez kabul etmek, politikada devrimci olmamakla eşdeğerdir. Kimileri "repolitiker" olmak adına, koşulların belirleyiciliğini abartmak suretiyle varolanı mutlaklaştırıyor ve haliyle varolana başkaldırıları ya da itiraz edenleri, "gerçekçi olmamak", "iradeci olmak", "koşulları yeterince anlayamamak" vb ile eleştiriyorlar. Oysa devrimcilik, ya da politikada devrimci olmak, "somut durumun somut tahlili"ni yaparken o somut durumun içerdiği gelişme potansiyellerini, ortaya çıkarabileceği olasılıkları da hesaba katmayı gerektirir. Aksi taktirde varolana müdahalesiz kalmak, ya da olabilecek en geri noktadan müdahale etmeye kalkmak işten bile değildir ve en nihayetinde sağa savrulmayı ve politikada kuyrukçuluğu getirir ki, bu da politik arenada ölümlü eşdeğerdir. Bugün bir çok siyasi hareketin, politik kıvraklık adına pragmatizme saplanmaları, politikada günlük kazanımlar uğruna geleceği/devrimi feda etmeleri, böyle anlaşılmalıdır. Tek başına 1 Mayıs'ta Taksim'de olma devrimci politikasından vazgeçmeleri, bir çok yerde CHP'nin kuyruğuna takılmaları bile bunu göstermeye yeter.

Elbette devrimci bir politikaya sahip olabilmek için her şeyden önce devrimci bir teoriye/ ideolojiye sahip olmak gerekir; çünkü politika bir yönüyle teorinin pratiğe tuttuğu ışıktır. Teorinin pratiğe uygulanması sınıf savaşımı dolayımıyla olur; bu da zaten politikanın ta kendisidir.

Günümüz Türkiye ve Kürdistan'ında devrimci politika, devrimci bir hükümet, devrimci bir iktidar için savaşımdır. Bunun dışında bütün politikaların, burjuvazinin değirmenine su taşıyacağını ve bir "burjuva politikası" yaf-tasını hakedeceğini söylemek yanlış olmayacaktır.

KAZANMAYI ÖĞRENMEK

NEHİR GÜNEY

Bir işçi için kapitalist çalışma koşulları öyle tüketici bir şeydir ki, geriye yalnızca bitkin ve umutsuz bir posa bırakır. Bu koşullarda çalışmanın uzunluğu ve yoğunluğu, yapılan işlerin tek düzeligi, işçi için çalışmayı öylesine eziyete dönüştürür ki, iş saati bittiğinde işçi kendini bir hapisten çıkmış gibi hisseder, dakikaları saniyeleri sayar.

"Öyle güç ki / Sonsuza dek çalışmak
Dışarda herkes / Dolaşıp eğlenirken"

Çalışmak, üç kuruş için bitip tükenmek, buna rağmen borç harçla yaşamak zordur. Bütün işçiler bunu bilir. Ama bütün işçilerin bildiği daha korkunç bir şey var ise o da çalışmamak, iş bulamamaktır. Çalışmamak, iş bulamamak demek; kirayı ödeyememek, yemek yiyememek, tüm maddi şeylerden mahrum olmak demektir. Aç aileler, aç çocuklar demektir. Hayatında bir kez bile işsiz kalmış her emekçi, o çaresizlik duygusunu tatmıştır. Ve en az işsizler kadar, çalışan işçiler de bilir bu korkunç karabasanı. Çalışmak bu sistemde ne kadar zor ise, çalışmamak da bir o kadar öldürücüdür.

O zaman işte, işsiz kalan, geçinemeyen işçi, gider kendini meclisin önünde yakar. (İnşaat işçisi Sıtkı A. 13 Ocak 2018 Ankara), belediyenin önünde üzerine benzin döküp yakar (İşsiz Muharrem B. 29 Ocak 2018 Balıkesir) belediyeden iş isteği sonuçsuz kalınca intihara kalkışır (M.N.Y 29 Ocak 2018 Antalya) Bu işçiler de diğer milyonlarca sınıftaşı gibi kapitalist sanayi savaşlarının ölü ve yaralıları listesine eklenir.

Kendilerini yakan bu işçilerin çığlığında, onlardan bir asır önce yaşamış Lyon'lu işçinin çığlığını duyarız sanki. "Çok kötü. Ne yapmak gerektiğini bilmiyorum. Biz kazandık. Lyon'a sahip olduk. Sonra itiraz bile etmeden geri verdik. Şimdi ne yapalım? Ne zaman işçilerin de bir öğretmeni olacak ve onlara nasıl savaşmaları gerektiğini öğretecek? Kazandıkları durumlarda bile niye halen birer zavallı köle olarak yaşamak zorunda kaldıklarını anlatacak?" Bugünün intihara sürüklenen işçisiyle Lyonlu o işçi arasındaki fark, Lyonlu işçinin öğretmene kavuşarak, bu öğretmenin rehberliğinde devrimci rolünü oynayabilmiş olmasıdır.

Marx ve Engels, 1848'de yayımlanan "Komünist Manifesto" ile, işçilere bu öğretmeni verdiler. Onlara devrimci bir sınıf olduklarını, kapitalist özel mülkiyete el koyarak özgürlüklerini kazanacaklarını gösterdiler. Ondan sonrası, marksizmi kuşanan işçi sınıfı için, muazzam bir devrimler ve ayaklanmalar tarihi olarak, dünyada muazzam bir etki yarattı.

Ekim 1917 Devrimiyle Rusya'da ilk başarılı işçi sınıfı iktidarı, proletarya diktatörlüğü olarak kuruldu ve sınıfsız bir dünyanın kapısı aralandı. Bu zengin deneyim üzerinde, işçi sınıfının kurtuluşunun öğretisi olan marksizmi kuşanan, devrimci sınıf partileri, leninist partiler, işçi sınıfını, kapitalizme karşı yürütülen bu devrimci savaş içinde eğitmeye devam etti.

Devrimci sınıf partilerinin işçi sınıfına devrimci teoriyi ve devrimci savaş yolunu gösterip onu bu savaş içinde eğitemediği, işçilerin de zaferi nasıl kazanacaklarını bilemedikleri koşullarda ise işçi ve emekçiler, bireysel kurtuluş çabalarının ya da bireysel çaresizliklerinin içinde yok olup gidiyorlar. Bugün bir işçi çıkıp, kendini yakacak kadar trajik bir ölümü göze alıyor ise, bu koşulları nasıl değiştireceğini bilemediğindedir. Bir asırdan fazladır dünyayı değiştiren o marksizmin ışığını henüz ona ulaşmamış, ulaştırılmamış olmasındandır.

"İşçi sınıfı üretim araçlarını kendi mülkiyetine almadan özgürleşemez. Özgürlük ise, emekçi ve sömürülen yığınların eylemi en ileri biçimlere çıkarılarak gerçekleştirilir.

Bu sonucu almak için öncelikle teori kitleleri kavramalı, onlara götürülmelidir. Ama bu yeterli değildir. Kitleler de teoriye yönelmeli, onu kavramalıdır. Diğer bir anlatımla, proleter devrimci parti, proleter kitlelere dayanmalı, proletarya da proletarya partisiyle bütünleşmelidir." (C.Dağlı Mücadele Birliği)

Altını çizelim, devrimci teori kitleleri kavramalı, onlara götürülmeli, yetmez, kitleler de bu teoriye yönelmeli, onu kavramalıdır. Her bir leninistin önemle düşünmesi gereken, eğer işçi sınıfına marksizmin o ışığını taşımaz, onlara bunu kavratmaz ve onlara dayanmaz ise, işçi sınıfının mücadelesine yön de veremeyiz. Ve işçi sınıfı bu savaş meydanında kör ve felçli gibi oraya buraya çarparak, debelenip yaralanarak el yordamıyla yürümeye çalışır. Devrimci sınıf partisi, Leninist parti ise ordusuz bir komutan gibi etkisiz ve ruhsuz olur. Leninistler, işçi sınıfını kapitalist toplumun bu en devrimci sınıfını, işçi sınıfı partisinde örgütlemelidir. Ama örgütlemelidir. İşçi sınıfı devrimci rolünü ancak partisiyle bulduğunda, marksizmin ışığıyla donandığında sağlayabilir. Yoksa, kapitalizm kendi kendine yıkılmayacağına göre, böyle daha çok işçi ölüme sürüklenir, biz daha çok edebi feryatlarla vicdan rahatlatırız. Kazanmak istiyorsak, kazanmaya başlamalıyız.

Denizlerden Sinanlara DÖB 50. Yılında!

Deniz Gezmişlerin, Sinan Cemgillerin 1968'de kurmuş olduğu Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) 50.yılında!

50.yıl dolayısıyla 3 Mart Cumartesi günü çeşitli illerde devrimci öğrencilerin, gençlerin katılımıyla İstanbul'da gençlik buluştu.

Etkinlikte birçok konunun sunumu yapıldı ve o konular üzerine tartışıldı. Sunum öncesi Devrimci Öğrenci Birliği'nin kuruluşundan bugüne tarihsel süreci anlatıldı. Denizlerin, Sinan Cemgillerin kurmuş olduğu DÖB'ün devrimci mücadeleye hangi perspektifte baktığı üzerine konuşmalar yapıldı.

Sunumlar üç ayrı oturum şeklinde yapıldı. Sunum başlıkları "Liselerde ve Üniversitelerde Öğrenci Gençliğin Mücadelesi", "Birleşik Mücadele Üzerine", "Kadın Sorunu Üzerine", "Gençliğin Yayını Ne Temelde Olmalı", "Enternasyonal Mücadele Üzerine", "Gençliğin İçine Sızan Sağ ve Sol Sapmalar", "Devrimci Eğitim Devrimci Ahlak" şeklinde oldu.

Etkinlikte şiirler de okundu.

Sunumların bitmesiyle birlikte forum gerçekleşti. Forumda birçok mesele tartışıldı. Bu süreçte devrimci gençliğin üzerine düşen sorumlulukların neler olduğuna dair tartışmalar yürütüldü. Liselerde ve üniversitelerde gericileşen eğitim sisteminin çözümünün politik özgürlüklerinin kazanılmasından geçtiği söylendi; politik özgürlükler kazanılmadan akademik özgürlüklerin kazanılmayacağı ifade edildi.

Denizlerin cesareti ile bu dönemde devrimci bir programla öne atılmanın, günceli karşılayabilecek pratiklerin hızla örülmesi gerektiği konuşulurken, birleşik mücadelenin, enternasyonalizmin önemi vurgulandı; coğrafyamızda kurtuluşun ancak Kürt ve Türk emekçi halklarının mücadele birliği örüldüğü zaman, yani birleşik bir devrim gerçekleştiği zaman mümkün olduğu söylendi.

DÖB'lü Öğrenciler Gözaltında

DÖB'ün 3 Mart günü İstanbul'da düzenlenen iller arası Gençlik Buluşması öncesinde 2 DÖB'lü öğrenci, yanlarında bulunan ozaltilerden dolayı gözaltına alındı.

Üzerinde Denizlerin ve Nurhak savaşçılarının resmi olan "Denizlerden Sinanlara DÖB 50. Yılında" ozaliti gerekçe gösteren polisler, Muhammed Hizmetçi ve soyadı öğrenilemeyen Hüseyin adlı iki öğrenciyi Vatan Caddesi'ndeki Terörle Mücadele Şubesi'ne götürdü.

Gözaltı sürecinde darp edilen öğrencilerin göz ve boyun bölgelerinde darp izleri mevcut.

Öğrencilere 7 günlük gözaltı süreci verilirken, avukatlarına dosya gösterilmedi.

Kadınlara yönelik saldırılara, tacize, tecavüze karşı sessiz kalmamamızı ve harekete geçilmesi vurgulanırken, kadınların kurtuluşunun devrimde olduğu ancak devrim gerçekleştiği, zaman da kadın sorununun yaşanacağını bundan dolayı kadınların öz örgütlülüklerinin oluşturulması gerektiği söylendi.

Ve anti-kapitalist, anti-empyralist, anti-faşist olan her gencin bu sisteme karşı, devrim zaferine ulaşmaya kadar mücadele etmesi gerektiği sonuçlarına ulaşıldı.

DEVİRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

YALANLAR SAVAŞ VE KADIN

SENA DEMİR

Halkları birbirine düşman etmek, korkutmak yıldırım için faşist devlet bütün kurumlarıyla, bütün enerjisiyle işbaşında. Bu konuda en çok görev tekeli basına düşüyor ve yabana atılmayacak bir şevkle çalışıyorlar! O kadar çok yalan, o kadar çok hile-düzenbazlık, dürüstlük ve gerçeklik olarak veriliyor, o kadar bayağı şovenizm-faşizm, özdeşlik-birlik olarak gösteriliyor, empoze ediliyor ki, artık iğrenme sözü bile yetersiz kalıyor. Onların dilinde, elinde her şey, yalanlar gerçek, gerçekler yalana dönüşüyor... Haberi sunanlar da tıpkı burjuva politikacılar gibi yalnızca yalan söyleme üzerine kurulu olduklarından, görüntüler-gelişmeler tersini söylese de fark etmiyor onlar için...

Oysa nesnel yaşamın gerçekleri korkunç boyutta. Buzdağının görünen ucuyla, yüzlerce genç kızın, çocuğun tecavüz sonucu hamileliği, her gün yenisi eklenen kadın cinayetleri, vakıflarda, yurtlarda, evlerde çocuklara yönelik taciz-tecavüz, şiddet... İşsizliğin milyonları bulan artışı, vergilerin yükselişi, ücretlerin eriyişi, öğrencilerin karşı karşıya bırakıldığı gerici eğitim işkencesi, işsizlerin sokağa taşan, işçilerin ise "gizli" tutulan intiharları, artık istatistiği bile tutulmayan -sayı çok fazla olunca- iş cinayetleri, Kürt halkının üzerindeki şoven baskı ve ilhaki, cezaevlerindeki insanlık dışı uygulamalar, burjuva yargı kuruntısı diye bile bir şeyin kalmamasıyla hüküm süren "adalet cinayetleri", polislin lokantada, sokakta, keyfiyetle adam öldürmesi, çocukları araçlarla ezmesi, kadınlara tecavüzü ve daha sayısız sorun...

Bu sıralanan sorunlar yumağı bir anda oluşmadı, on yılların burjuva toplumunun sonucudur her biri. Kapitalizm bu sorunları yaratan baş aktör olarak zerrelerini çözecek durumda değil, olamaz da. Böylesi içiçe geçmiş, yığılmış, derinleşmiş sorunların olası bir isyana dönüşmemesi için bulabildiği "çare" ise savaş! Yani daha fazla yıkım. Tek başına hiç bir anlamı olmayan "terör" kavramıyla ilan edilmiş savaş, faşist devlet için mucize kavlından sorunları yok ediyor! "Milli ve yerli" tek mesele savaş destek varken, başka sorunlardan söz edilir mi? Özellikle kardeşlikten, savaş karşıtlığından, halkların, ulusların kendi kaderini tayin hakkından bahsedilir, mücadele edilir mi? "Yok dersiniz yok olur" hokus-pokusunu iktidar bulmadı ama bunu en iyi beceren oldu belki de!

Şu ana kadar, hükümete göre 31 asker ölmüş (ÖSO çetelerini onlar bile takmadığından ölü sayısı verilmiyor), yabancı ajanslara göreyse ikiyüz asker ve yüzlerce de ÖSO'cu. Alınan yerler ise bir aydır tekrar tekrar alınıyor. 3 saat - 3 gün çoktan unutuldu. Dünyanın en büyük orduları arasında yer alan bir orduya sahip hükümet, neredeyse bütün suçu ABD'ye atıyor ve en büyük anti-Amerikancı olduğunu ispatlamak için konsolosluk sokağının adını değiştiriyor! Tekeli faşist devletin içine girdiği çöküş savaşla hızlanıyor.

RTE yıllarca kadınlara "en az 3 çocuk doğurun" derken aslında tam da "biz onları savaşa göndereceğiz. Yarı savaşı zayıfatı olacağından dönmeyecekler, kalanlar ise sömürü çarkında zaten eriyecek, demek istiyordu. Ve şimdi öyle de oluyor.

Türk ve Kürt analar bugün çocuklarını askere gönderirken, otoritenin baskısıyla yalnızca sessiz gözyaşı döküyorlar. Bir süre daha gözyaşlarını aynı sessizlikte aktarıyorlar, ancak savaşın hak-sızlığı karşısında uzun süre sessiz kalmayacaklardır. Kaldı ki bu, kendiliğindenliğe bırakılmayacak kadar önemlidir. Çünkü halkları birbirine düşman etmek isteyenleri alt etmek için, kadınların muhakkak örgütlenmesi, anaların sokağa çıkarılması şarttır. Çünkü bu gericiliğin, faşizmin, şovenist savaşın etkisinden en hızlı kurtulacak kesim (ezilenler arasında) varsa, o da emekçi yoksul kadınlardır. Öncelikle emekçi yoksul kadınlar ekonomik olarak dibe vurmuş bir yaşam içindeler. Bu savaş durumlarını daha da kötüleştirecekler.

Silahlanmaya ayrılan bütçe daima fazlaydı, artık tartışması daha fazla olacak ve bu kadar büyük bir bütçe için paralar havadan yağmayacak! Vergiler yeniden çeşitlendirilip, sözde kaldırılanlar da yeniden düzenlenip artacak, ki buna başlandı bile. Devlet "şehit" yakınlarının tepkisini almamak için adeta "şehitliği" ekonomik kazanç kapısı haline dönüştürüyor. Yayınlanan "şehit" mektuplarına bakın, "ölürsem size kalacak para ile geçiminizi sağlarsınız" deniliyor. Bu sadece aile sevgisi değil, önceden yapılmış yoksulluğun ekonomik hesabıdır. Sözleşmeli uzman erlerin kameralar karşısında, ya da sosyal medya hesaplarında "her şey vatan sevgisi için" demeleri gerçeğin gözünün içine bakmaktan kaçındıkları içindir. İşsizlikle geçen aylar, atanamamış olmak, mevcut iş kollarındaki ücretlerin bir aileyi geçindiremeyecek kadar düşük oluşu vs. genç erkekleri bir iş kapısı olarak orduya yöneltiyor. Orada aldıkları eğitimi de faşizmin nefelerine dönüştürüyor. Analar ve eşler gayet iyi biliyor ki, çocukları/kocaları işsizlik, yoksulluk yüzünden oradalar. Onların ölümüyle belki bir daire ya da biraz daha iyi bir yaşam beklentisi! İşte kapitalizmin kutsal ailesi, kutsal vatan sevgisi, kutsal mertebesi bu kadar ekonomik! Peki bu ekonomik mertebenin bütçesi kimden karşılanacak? Karlarına kar katan, vergilerin çoğundan muaf tutulan tekelilerden, patronlardan karşılanmayacağı kesin. Tabii ki yine üç kuruşa çalışan yoksulların, emekçilerin vergilerinden, devlet giderlerini azaltmak için işten çıkarılanlardan, düşürülen ücretlerden...

Kadınların ve çocukların yaşamları o kadar korkunç bir durumdayken, "yerli ve milli" savaşın ortasında tamamen "yok hükümünde" olacak. Ama emekçi kadınlar, cahil ve otorite hayranı budala yığınlarla karıştırılmamalı. Bu savaşın şoven-faşist karakteri anlatıldığında, yüreklerine ve bilinçlerine dokunulduğunda gerçeklerin gözünün içine bakmaktan korkmayacaklardır. Bu nedenle, bu yılki 8 Mart'ın diğerlerinden çok daha özel bir yanı olacaktır.

Emekçi, yoksul kadınlar arasında yürütülecek devrimci propaganda etkisini mutlaka gösterecektir. Onların sokağa çıkışı, işçi sınıfını da sokağa taşıyacaktır.

Kadınlar Düşledikleri Özgür Dünya İçin Sempozyumda Buluştu

Kadınlar düşledikleri ve yaşamak istedikleri özgür dünyayı anlatmak ve bu dünyayı kurmak için neler yapabileceklerini konuşmak üzere Emekçi Kadınlar (EKA) tarafından "Şimdi Kadınların Özgürlük Zamanı" şiarıyla İstanbul, Beyoğlu'nda Cezayir Toplantı Salonu'nda düzenlenen sempozyumda buluştu.

25 Şubat günü, Sempozyumun düzenlendiği salon "Şimdi Kadınların Özgürlük Zamanı", "Dünyaya Başkaldırıyoruz" yazılı pankartlar ile Ekim Devrimi'nde yer alan Clara Zetkin, Rosa Luxemburg, Nadejda Krupskaya gibi devrimci kadınların fotoğraf ve sözlerinin yer aldığı afişlerle donatıldı.

Şimdi Kadınların Özgürlük Zamanı Sempozyumu, giriş konuşmasının ardından saygı duruşuyla başladı.

Sempozyumun ilk oturumunda "Paris Komününden Bugüne Devrimler ve Kadın" başlığını akademisyen/yazar Sibel Özbudun ve EKA'dan Fatma Yıldırım anlattı.

Sibel Özbudun, açlık sefalet ve bütün gün çalışarak ancak bir ekmek parası kazanabilir durumda olan kadınların sokaklarda ön saflarda olduğunu, Paris Komününden önce Fransız devrimine de katıldıklarını, emeği ve üretkenliği, bedeni, yaratıcılığıyla bu tarihi süreçte önemli roller aldıklarını vur-

gularak konuşmasına başladı..

Ekim Devrimi öncesinde Rusya'da kadınların yine korkunç bir yoksulluk ve gericiliğe mahkum olduklarını ve en çok özgürlüğe ihtiyaç duyanlar olarak devrim mücadelesinde yer aldıklarını belirten Özbudun, bir çok grevde, ayaklanmada kadınların ön saflarda yer aldıklarına değindi.

Devrimler sınıfsaldır ve devrimler sınıfsal içeriklerine göre kadınlara Özgürlük sağlar, diyen Sibel Özbudun, tarihin hiç bir yerinde kadın devrimi diye bir şey olmamıştır. Kadınlar kendi sınıfsal durumlarına göre devrimlerde yer almıştır.

Sempozyumunun ikinci bölümünde "Komünist Kadınlar Ekim Devriminde Nasıl Rol Oynadılar?" başlığı altında EKA Kolektif Çalışma Grubu'ndan Av. Seher Dursun, Nurten Karahancı, Özlem Oral ve Ezgi Yergin sunumlarıyla yer aldılar. Ekim Devrimi öncesinde ve sonrasında önemli rol oynayan devrimci kadınlardan Clara Zetkin, Rosa Luxemburg, Nadejda Krupskaya ve Aleksandra Kollontay'ın mücadelesinden kesitler aktardılar.

Sempozyuma Tiyatro Simurg oyuncularını Hale Üstün ve İnci Bilaloğlu da katıldı. 8 Mart için hazırladıkları bildiriye Hale Üstün, "Kadınlar nasıl bir dünyada yaşamak ister"

konusunda hazırladığı metini İnci Bilaloğlu sundu. Kadınların mücadelesini ve düşlerini anlatan şiirler ve şarkılarla sempozyuma farklı bir renk kattılar.

Sempozyumun üçüncü bölümün de ise "Ekim Devrimi ve Sanat" konusu Akademisyen Lutfiye Bozdağ ve Önsöz Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Songül Yücel tarafından ele alındı. Rusya'da avangart (öncü) sanat ile sunuma başlayan Bozdağ, Ekim Devrimi ve sonrasında gelişen sanat anlayışı ve buna karşı emperyalistlerin soyut sanat anlayışını yayma çabasına dikkat çekti.

"Sanat varoluşu gereği daima devrimcidir ve toplumların ileriye doğru gidişinde yol göstericidir" diyen Boz-

dağ, Ekim Devrimi'nin sanat ve hayatın birbirinden kopuk olmadığını, sanatın hayatın parçası olduğunu gösterilmesini sağladığını vurguladı. Sanatın devrimci yönüne kadınların sanat eserlerinden örneklerle yer veren Bozdağ "Bu coğrafyada kadınların acıları varsa onların üretimi de sanatı da vardır ve biz tarihimizi yazacağız. Bu yüzden buradayız" dedi.

Önsöz Dergisi Genel Yayın yönetmeni Songül Yücel ise "Tüm bir toplumu altüst eden devrim dansı başlamaya görsün, kimse onun ritminden, coşkusundan, heyecanından kendini alamaz. Sanatta her zaman devrim coşkusuna kendini kaptırmıştır. Sanat her savaşta, her zaferde, her yenilgide insana arkadaşlık, dostluk, yoldaşlık etti. Devrimlerde de aynı şekilde devrimcilerin yanında yer aldı. Haksız savaşlara karşı en ön safta savaştı. Köklerini insanoğlunun yüreğine daldırdı." diyerek sözlerine başladı. Devrimler özgürlüğe en çok ihtiyaç

toplumsal yaşamın nasıl tasvir edildiklerini ele alan Şat, "Ütopyanızı gerçekleştirmek mümkündür. Bunun yolu harekete geçmek ve mücadele mücadele mücadele..." diyerek sözlerini tamamladı.

Ayışığı Ekin Sanat Derneği'nden Gamze Nihal İyidoğan düşlediği dünyayı aktardı. Ardından zindanlardaki özgürlük savaşçısı kadınların mesajları ve yazıya döktükleri düşler paylaşıldı. İngiltere, Peru ve Arjantin'de özgürlük mücadelesi veren kadınlardan gelen mesajlar ve düşledikleri dünyanın yer aldığı videolar izlendi.

Sempozyum, kadınların düşlerindeki özgür dünyayı kurmak için mücadele etmekten başka bir seçeneklerinin olmadığı vurgusuyla, tüm kadınları mücadeleye çağırarak sona erdi.

duyanları harekete geçirir. Nasıl ki kadınlar devrimlerde etkin yer aldysalar, özgürlüğü en çok ihtiyaç duyan sanatta Ekim devriminde etkin bir şekilde yer aldığına vurgu yaptı.

Lenin'den bir alıntı ile konuşmasına başlayan Songül Yücel Lenin ile konuşmasını sonlandırdı. "Eğer düş gören kimse, düşüne ciddi olarak inanırsa, yaşamı dikkatle gözler, gözlemlerini gökte kurduğu şatolarla karşılaştırırsa, ve eğer genel olarak söylemek gerekirse, düşümün gerçekleşmesi için bilinçli olarak ça-

hırsa, düş ile gerçek arasındaki ayrılığın hiçbir zararı olmaz. Düşlerle yaşam arasında bir bağ varsa her şey yolundadır."

Kadınlar ve Ütopyaları/ Kadınlar Nasıl Bir Dünyada Yaşamak İster?" bölümünde katılmayan İnsancıl Dergisinden şair Berrin Taş'ın mesajı okundu.

Ayışığı Ekin Sanat Derneği'nden Sena Şat tarih boyunca öne çıkmış ütopyaları ele aldı. Şat, Ütopyaların hemen hepsinin ortak yönü özgür küçük bir ülke/ada tasvir edilmiş ama burada da sınıflar ve düşman bir karşı grup var. Bu da ütopyaların sınırlılığını gösteriyor, dedi. Ütopyalarda sınıflar, aile, kadın,

Sinan Ateş (Emre Bora) Basel'de Anıldı

Afrin'de devam eden işgal ve imha saldırılarını protesto etmek ve 9 Şubat günü Afrin'de ölümsüzleşen Emre Bora (Sinan Ateş) yoldaşımız ve onun şahsında Afrin'de ölümsüzleşen enternasyonalist savaşıları anmak için Basel'deki devrimci kurumlarla 2 Mart günü akşam saat 18.00'de Basel tren garında ortak bir eylem gerçekleştirildi.

Eylem Tren Garı girişinde pankart ve bayraklar eşliğinde bir süre beklendikten sonra, akşam iş çıkışı nedeniyle binlerce insanın yoğun bir şekilde kullandığı Basel Gar'ı içinde Sinan Ateş yoldaş ve ölümsüzleşen devrim ve komünizm savaşıları anısına bir dakikalık saygı duruşu yapılarak başladı.

Ardından TKEP/Leninist adına Sinan Ateş Yoldaş için yapılan açıklama okundu.

Eylem esnasında "Sinan Yoldaş Ölümsüzdür", "Şehit Namırın", "Yaşasın Enternasyonalist Dayanışma", "Türk Ordusu Kürdistan'dan Defol" sloganları atıldı.

TKEP/Leninist adına yapılan ve "Günler ağır, günler ölüm haberleriyle geliyor. Sinan Ateş (Emre Bora) yoldaş, yiğit silah arkadaşları, siper yoldaşları ile birlikte faşist Türk devletinin Afrin'i işgal ve ilhakına karşı savaşıırken toprağa düştü" denilen açıklamada "Sinan Yoldaş, 9 Şubat günü Afrin'in Cinderese ilçesinde işgalci güçlere karşı yürütülen bir operasyon esnasında ölümsüzleşti" denildi.

Rojava devrimi ve Afrin'in, devrimci enternasyonal dayanışmanın, dünya gericiliğine karşı dünya devrimcilerinin görkemli savaşının sahnesi olduğu belirtilerek, bu görkemli savaşta, MLSPB savaşıcısı Ramazan Gültekin (Ulaş Bardakçı), İspanyol Manuel Praola Leon (Baran Galicia), Fransız Oliver François Jean Le (Kendal Breizh), Hollandalı Sjoerd Heeger (Baran Sason) ve Cizre Fırtınası hamlesinde toprağa düşen Deyra Lorda gibi sayısız devrimcinin ölümsüzleştiği hatırlatıldı, bu devrimci enternasyonalizmin Kürdistan topraklarına kök saldırgı vurgulandı.

"Sinan yoldaş, Partimizin, Denizlerden başlayan, İmam Ateş, Mustafa Çetiner, Cevat Saim Çelen (Teğmen Ali) yoldaşlarla devam eden enternasyonalist savaşı geleneğinin yeni bir örneği oldu. O, dün Filistin, bugün Kürdistan, yarın başka toprakların ezilen halkları için savaşan, savaşıacak kahramanlar kuşağına ait yeni insan'dır. O, sınıfsız ve sınırsız bir dünya için, insanın yüceldiği, tüm zincirlerinden kurtulup özgür-

leştiği bir toplumsal düzen için savaşan bir kahraman olarak yaşadığı ve siper yoldaşlarıyla birlikte bir kahraman olarak toprağa düştü" denilen açıklamada işçi sınıfının yiğit bir evladı olan Sinan Ateş'in (Emre Bora) Türk bir proleter olduğu ifade edildi.

"Sinan Yoldaş Afrin işgal saldırısının ilk günlerinde cepheye yerini aldı. Faşist TC ordusu ve beslemelerine karşı darbeler vurdu. Bir çok operasyonda keskin nişancı olarak görev aldı ve verilen her görevi tereddütsüz biçimde yerine getirdi. Tıpkı Kobane Savaşında olduğu gibi, Afrin'de de siper yoldaşlarının moral kaynağıydı" denilen açıklamada "Parti en iyisini bilir, son söz partindir" diyerek, bir bütün olarak hayatını partiye ve devrim mücadelesine adanmışlığıyla kendini çevresindeki bütün dostlarına sevdiyen bir komünist olduğu belirtildi.

"Sinan Ateş Yoldaş, genç bir işçi olarak girdiği kavgada, yaşamak istediği gibi, bir komünist gibi yaşadı. Tıpkı adımı aldığı Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu, THKO'nun önderi Sinan Cemgil gibi kahramanca ölümsüzleşti. Onun mücadele yaşamı genç kuşaklar tarafından sonsuza kadar örnek alınacak, taşıdığı komünizm bayrağı hep yükseklerde dalgalanacak" denilen açıklamada Sinan Ateş'in mücadele yaşamı ve yaşamını feda ediş biçiminin kadın erkek tüm ezilenler için bir savaş çağrısı olduğu vurgulandı.

TKEP/Leninist adına yapılan açıklama "Sinan Ateş yoldaşın mücadele yaşamı ve yaşamını feda ediş biçimi bir savaş çağrısıdır! Toprağa düşen tüm enternasyonal savaşıçıların yaşamları bir savaş çağrısıdır! Bu çağrıyı büyütün! Bu savaş çağrısını faşizmin, gericiliğin, burjuva egemenliğin, karanlığın hüküm sürmek istediği her yere götürün! Onların savaş çağrısı mitralyöz sesleriyle karşılık bulsun! Onların savaş bayrağı emperyalistlerin, kapitalistlerin burçlarına dikilsin!"

Devrim Savaşıçıları Ölümsüzdür! Sinan Ateş Yoldaş Ölümsüzdür!" denilerek bitirildi.

Afrin'de devam eden faşist saldırılara karşı yapılan kısa bir konuşma yapılarak sloganlar eşliğinde eylem sonlandırıldı.

Basel'den Leninistler

Afrin Savaşıçıları Ölümsüzdür

4 Mart pazar günü Halkların Birleşik Devrim Hareketi İsviçre Komitesinin organize ettiği, TKEP/Leninist savaşıcısı Emre Bora (Sinan Ateş) şahsında Afrin'de ölümsüzleşen devrim savaşıçıları için bir anma gerçekleştirildi.

Zürih şehrinde yapılan anma etkinliği saygı duruşu ile başladı. Sinan Ateş için hazırlanan sinevizyon gösterimi ile devam eden anma, Sinan Ateş yoldaşın ailesine yazdığı mektubun okunması ve TKEP/L, HBDH, DKP, MLKP, TKP/ML, PYD, KKP ve MKP adına yapılan konuşmaların ardından son buldu.

HBDH adına yapılan konuşmada zorlu bir süreçten geçildiği, 1 aydır Afrin için sokaklarda devamlı eylemler yapıldığı, dünyada yaşanan birinci ve ikinci emperyalist paylaşım savaşında olduğu gibi büyük yıkımlar yaratılmaya çalışıldığı, bu saldırılara karşı Denizlerin, Mahirlerin, İbolaların yaptığı gibi en öne atılma zamanı olduğu vurgulandı. Konuşmanın devamında Sinan Ateş yoldaşın cepheye tüm alanlarda moral kaynağı olduğu, yine THKP-C/MLSPB savaşıcısı Ramazan Güleken (Ulaş Bardakçı), YPJ savaşıcısı Zelûh Hemo (Avesta Xabur) gibi ölümsüzleşen devrimcilerin devrim inançları belirtilirken, Parti çıkarları için değil de Devrim çıkarları için oluşturulan HBDH'nin faşizmi

yenmede bir umut olduğu belirtilerek "Faşizmi Yeneceğiz Halklarımızı Kazanacak" sloganı atıldı.

TKEP/Leninist adına yapılan konuşmada Sinan Ateş yoldaşın Partinin Kobane için yaptığı çağrıya ilk gönüllü olan kişilerden biri olduğu, Kobane ve Afrin'de faşizme karşı sürdürülen savaşında herkese moral kaynağı olduğu, Kobane'ye geçmeden önce de Türkiye'de bulunduğu dönemlerde işçi eylemlerinin en ön saflarında yer aldığı, başta Kürt halkı olmak üzere ezilen tüm halkların mücadelelerinde yan yana geldiği, Partiye ve devrime olan inancıyla her zaman örnek olduğu, Türk bir proleter olarak Teğmen Alilerden devraldığı enternasyonalizm bayrağını yükseklerde taşıdığı belirtildi. Afrin'de ölümsüzleşen

diğer devrim savaşıçıları anarak konuşmaya devam edildi.

Devletin dinci-faşist cetelerle saldırdığı Kobane'de nasıl bir yenilgiye uğradıysa, Afrin'de de aynı sonuçla karşılaşacağı, faşist devletin en güçsüz dönemini yaşadığı bu süreçte proletaryanın demir yumruğunu enselerinde hissettiği, devrimin kaçınılmaz olduğu vurgulanarak, kitlelerin korkmuş ya da sinmiş olmadığı; devrimin güncel ve Kürdistan'da, Türkiye'de zaferin yakın olduğu vurgulandı.

Tübingen'de Afrin İşgalini Tanıtım Standına Faşist Saldırı

Afrin'de Türk Devletinin işgal ve katliamlarına tepki göstermek, Kürt Halkının ve dostlarının ise direnişini tanıtmak ve selamlamak için Reutlingen ve Tübingen'de bulunan Almanya, Türkiye ve Kürdistanlı sol ve demokratik kurumlar toplanarak Tübingen Dayanışma Komitesini oluşturdular. Komite her Cuma günü Tübingen Marktplatz'da tanıtım standı açma kararı aldı. İlk standın sorumluluğunu 2 Mart Cuma günü Mücadele Birliği üstlendi.

2 Mart Cuma günü ses düzeni ve pankartlarla stand hazırlandı, bildiriler dağıtılmaya başlandı. Afrin'de ölümsüzleşen Sinan Ateş'in fotoğrafının olduğu bir pankart ile Almanca ve Türkçe olarak Kürt Halkı Yalnız Değildir pankartları da asıldı.

Eylemin başlamasından kısa bir süre sonra arabasının içinden bir faşist sözlü olarak stanttakilere sataştı. O faşist kovuldu. Bu olaydan kısa bir süre sonra ise bu sefer içinde iki faşistin olduğu başka bir araba, stantın üzerine doğru hızla gelmeye baş-

ladı. Kısa bir mesafe kala durup camlarından faşist işaretler yapıp "Ölürüm Türkiyem" parçasını çalmaya başladılar. Bunun üzerine stantta bulunanlar arabaya doğru koşular ancak faşistler küfür edip uzaklaştılar.

Eylemin bitiminde aynı araba tekrar standın yanından hızla geçti. Bunun üzerine arabaya doğru tekrar koşurma oldu. Faşistlerin arabası bu esnada hasar gördü. Polisler gelene kadar

arabının etrafında çevreden insanlar da birikti. Polisin uzun süren araştırması sonucu stantta bulunanlardan iki kişi ve faşistler gözaltına alındılar. Gözaltılar daha sonra serbest bırakıldı.

Mücadele Birliği Platformu Almanya

İsviçre'de Afrin Eylemi Ve Anma

3 Mart günü İsviçre nin Zürih kantonunda binlerce Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci, Afrin'de devam eden faşist saldırıları protesto etmek için saat 14.00'da Helvetiaplatz'da bulundu. "Emre Bora (Sinan Ateş) yoldaş ölümsüzdür TKEP/Leninist" pankartımızla yer aldığımız eylem, saygı duruşu ile başladı.

Konuşmaların ardından Zürih sokaklarında yaklaşık iki saat süren yürüyüş sonunda tekrar Helvetiaplatz'a gelen kitle burada yapılan duyuruların ardından eylemi sonlandırdı.

İsviçreli devrimci, demokrat kurumların da destek verdiği eylemde sık sık Almanca, "Türk Ordusu Kürdistan'dan Defol", "Yaşasın Afrin, Yaşasın Enternasyonal Dayanışma" sloganları atıldı. Aynı zamanda sokaklarda bulunan Zürih halkına yönelik (hafta sonu olması nedeni ile sokaklar oldukça kalabalıktı) faşizmi teşhir eden ve enternasyonal dayanışmanın yükseltilmesini vurgulayan Almanca konuşmalar ya-

pıldı.

TKEP/Leninist adına Sinan Ateş için yapılan konuşmada; tekelleri sermaye ve onun faşist devletinin içeride ve dışarıda bir çöküş içerisinde olduğu ve bu çöküşü yavaşlatmak için Kürdistan'da imha ve katliamlar yaptığını; bunların devamı olarak da Afrin'e saldırdığı vurgulandı. Konuşmanın devamında 9 Şubat günü Afrin'de toprağa düşen Sinan Ateş yoldaşımız ve ölümsüzleşen devrim savaşıçıların bayrağı bizlere devrettiği hatırlatıldı. Devletin en güçsüz ve zayıf olduğu bu dönemde yıkılması ve halk iktidarının kurulması gerektiği, ulusların kendi kaderini tayin hakkının koşulsuz şartsız kabul edilmesi için şanlı kızıl bayrağın burjuvazinin burçlarına dikilmesi gerektiği söylenerek, "Şimdi Devrim Zamanı" denilerek konuşma sonlandırıldı.

İsviçre'den Leninistler

AFRİN CEPHE GÜNLÜĞÜ

24 Şubat

Şera bölgesinde iki gündür çok sert çatışmalar var Gundu Omera köyünde düşman ağır kayıplar verdi. Gundu Omera köyü Şera-Bilbile hattına yakın bir köy. İşgalci güçler geçen dile getirdiğimiz gibi bu hattı birleştirme çabasında. Yoğun hava ve obüs saldırıları aralıksız devam ediyor.

Cinderese'de yoğun saldırılara rağmen direniş büyük bir kararlılıkla devam ediyor. Dün onlarca savaş uçağı Cinderese ilçesi ve ona bağlı köyleri saatlerce bombaladı. Düşmanın askeri olarak tahrikinden biraz bahsedelim.

Kara gücünden hiç verim almayan işgalci güçler hava, obüs, tank silahlarıyla bölgeyi felç duruma düşürerek etkisiz hale getirebildikleri kadar getirmeye çalışıyorlar; ardından piyade gücünü öne sürerek ilerlemeye çalışıyor. Ağır silahların yoğun saldırıları düşmana ekstra fırsat sunuyor. Bu direniş savaşında efsane kahramanlıklar yaratılıyor. Bununla birlikte bu savaş bizi de gelecek savaşlar için eğitmeye devam ediyor.

Savaş çok sert şekilde devam ediyor. Reco, Cinderese, Şera ilçelerinde son günlerde çatışmalar yoğunlaşmış durumda. Reco'nun stratejik konumundan dolayı ilk günden bu yana çatışmalar hızını kaydetmeden aralıksız devam etmektedir. Reco, etrafı dağlık bir bölge ve karşısında Hatay'ın Amanos dağları var. Reco'daki savaş büyük bir direniş yaratılarak devam ediyor. Faşist devletin ilk günden bu yana saldırdığı Reco hala düşmüş değil. Onlarca savaş uçağının kullanıldığı bu cephe, TC devletin kendi askerlerinin en fazla kayıp verdiği yerdir. Son günlerde bir kaç tepenin alınmasından kaynaklı faşist basın "Reco düştü" diye yalan haberlere devam ediyor. Reco merkeze bir iki düşman saldırı girişimi oldu. Fakat ikisi de püskürtüldü. Dün gerçekleşen yoğun hava saldırılarında Suriye güçlerinden ölenler oldu. Leninist ve enternasyonalist savaşçılar ilk günden beri bu cepheye savaşıyorlar.

İstedığı sonucu alamayan işgalci güçler barbarca saldırıyorlar, vahşet uygulamalarına her gün yenisini ekliyorlar. Faşizm tüm çiplaklığıyla karşımızda. Bir grup çete, traktörünü vermediği için bir köylüyü vahşice kursuna dizdiler. Dün Reco'ya bağlı bir köyde dört yaşlı insanı ellerinden bağlayarak etrafına mayın döşeyen faşist çeteler sivilleri katletmeye devam ediyor. Qamişlo'dan destek için

gelen konvoy SİHA ve obüslerle bombalandı. Mabeta'da beş yaşında bir çocuk katledildi. Bu cinayetlerle işgalci güçler Afrin halkını korkutmaya, göç etmeye zorluyorlar. Onurlu Afrin halkı ise topraklarını sonuna kadar savunmakta kararlılar.

27 Şubat

BMGK tüm Suriye genelinde bir aylık ateşkes kararı aldı. El Nusra, İŞİD ve El Kaide hariçinde tüm örgütlerin bulunduğu alanları kapsıyor bu ateşkes kararı. Bu karara rağmen Afrin'de savaş ve çatışmalar aralıksız devam ediyor. Şiye, Cinderese ve Şera'nun köylerinde ve Şera'da çatışmalar aralıksız devam ediyor. Bu iki günde yaşanan gelişmeleri kısaca aktaralım

Özellikle Şiye ilçesinde çatışmalar şiddetlenmiş durumda. İki gündür işgalci güçler Şiye-Reco hattını birleştirmek için bu bölgeye yoğun saldırılar gerçekleştiriyor. Özellikle son iki günde çatışmalar bu bölgede çok yoğun. Geride kalan 40 gündür olmadığı kadar yoğun. Sırana ve Edende köylerinde işgalci güçler vardı. Bu bölgede iki araç imha edildi. İşgalci güçler ve çeteler ağır kayıp verdikleri için bu bölgeye çok yoğun hava saldırıları yapıyorlar.

Şiye ilçesi Reco ve Cinderese ilçelerinin ortasında yer alıyor. Türkiye sınırında ise Kırıkhan'a bakan bir ilçedir. Faşist basın bütün hattın birleştiğini haber ederek gerçek dışı haber yapıyorlar. Esasında bu bütün sınır boyunca çatışmalar aralıksız devam ediyor ve bölgelerin el değiştirmesi süreklilik içinde. Bir köyü işgal eden çetelerden kısa bir süre sonra tekrar bir sızma operasyonu yapıyor. Şiye'de çatışmalar bugün de devam ediyor.

Düşman güçleri Cinderese'yi üç koldan kuşatma altında alıp şehir savaşında

en az kayıp verme çabasında. Dün Cinderese merkeze karadan bir saldırı düzenlendi. Bu saldırı devrimci güçler ve Afrin'i savunan savaşçılar tarafından geri püskürtüldü. Son iki günde Cinderese köylerinde faşist güçler yedi sivil hava saldırıları ve obüs atışlarından katletmiş durumda. Dünden beri aralıksız obüs ve tank saldırısı yapıldı Cinderese ve köylerine. Saldırıları devam ediyor. Şiye ve Cinderese arasındaki köylerde de çok yoğun çatışmalar var. Cinderese merkeze şu ana kadar giremeyen işgalci güçler bu bölgeyi tamamen bir yıkım kentine dönüştürmüştü.

Şera ilçesi Ases ve Bilbile ortasında olan bir bölge. Bölge Meydanke'ye ulaşmak için en rahat ve yakın olan ilçedir. Şera ilçesinde özellikle Bursaya Dağı ve Dökmetaş köyleri stratejik bir konuma sahiptir. Bu ilçede Omera köyü üç gün önce işgalci tarafından hava ve obüs saldırıları altında yaşanan sert şiddetli çatışmalardan sonra işgalci güçler tarafından işgal edilmişti. Eşitsiz dengelere rağmen Omera köyünü savunan savaşçılar büyük bir kahramanlık yaratılar. Yüzlerce çete grubuna karşı savaştılar. Fakat Omera düşman eline geçmişti. Dün Omera özel bir operasyonla tekrar özgürleştirildi!

Bu bölgede dün Suriye'de ateşkesine rağmen hava saldırıları ve obüs saldırıları gün boyunca devam etti.

Bilbile ilçesinde Leninist savaşçıların da olduğu "Faşizme ve işgale karşı Türkiye'de devrimci güçler ve enternasyonalist savaşçılar taburu" füze timi bir işgalci aracı imha ettiler. Bu başarılı eylemde dört veya beş çetenin öldüğü tahmin ediliyor.

2 Mart

Suriye'deki bir aylık ateşkesine uymayan işgalci güçler son iki günde büyük kayıplar verdi. İki gündür saldırılarını Reco ve Mabeta köylerinde yoğunlaştıran Türk ordusu burda büyük bir direnişle karşılaştı.

İki gün önce Reco'nun Bedina köyüne sız-

maya çalışan işgalciler, leninist sabotaj biriminin de içinde olduğu savaşçıların döşediği mayınların patlamasıyla kayıplar verdiler. Bir araç imha oldu. Ölüler var. Bedina'da sızma girişimi savaşçılar tarafından püskürtüldü. Aynı gün gecesinde Bedina aralıksız hava saldırılarına ve ağır silahlarla yapılan saldırılara mâruz kaldı. Bedina büyük bir dirençle savunulmaya devam ediliyor. Bu köyde düşman ağır kayıplar verdi ve geri püskürtüldü.

Dün çatışmalar daha da şiddetlendi. Şera'nın Çemaköyü, Reco'nun bir kaç köyünde hava saldırıları gerçekleşti. Meydanke köyüne gece boyu obüs saldırıları gerçekleştirildi. Bu saldırılarda bir sivil yaşamını kaybetti. Hava ve obüs saldırılarında sivil kayıplar artıyor.

Reco'nun köylerinde şiddetli çatışmalar gün boyunca devam etti. Alınan bilgilere göre bu çatışmalarda dört köy özgürleştirildi. (Bu bilgi daha doğrulanmadı.) Reco da yaşanan çatışmalarda işgalci çetelerin onlarca kaybı var. TSK ilk günden beri kayıplarını gözlemliyor. Şimdiye kadar yüzlerce ölüsü ve yaralı var. Dün onlarca çete öldürüldü. Bir helikopter darbelendi ve etkisiz hale getirildi. Leninist savaşçıların da olduğu füze birimi bir aracı etkisiz hale getirdi. Bu eylemde ölü ve yaralılar var. Eşitsiz koşullara rağmen direniş büyük bir moral ve inançla devam ediyor. Düşman ağır kayıplar veriyor. Mutlaka kazanacağız!

NOT: Elimize e-posta yoluyla ulaşan TKEP/Leninist LGB Savaşçılarının Afrin Cephe Günlüğünü haber değerinden dolayı yayınıyoruz.

AFRİN SAVAŞININ OLASI ETKİLERİ

Faşist devletin Afrin'i işgal girişimi birinci ayını doldurdu. İşgal girişimi kullanılan bütün tekniğe rağmen büyük bir direnişle karşı karşıya kaldığından işgalci güçler büyük kayıplar veriyor.

40 civarında farklı çete grubunun katıldığı özel hareket timlerinin saldırılarına, onlarca savaş uçağının bombardımanına, obüs tank ve diğer ağır silahlara rağmen NATO'nun 2. büyük ordusu büyük bir yenilgiyle burun buruna! Yenilgi kaçınılmaz. Yeni birliklerin, takviye kuvvetlerin gelmesi kaybin büyüklüğünü göstermektedir. Faşist ordu tam bir çöküş içinde.

Bilbile (Bülbül), Cinderese, Şiye, Raco, Sera ilçeleri ve köylerinde çok sert bir savaş sürmektedir. Bu bölgelerde bombalanmayan yer yok gibi. Köyler, sokaklar, bahçeler, dağlar, anayollar, şehir merkezi, boş araziler, evler her yer yoğun bir bombardıman altında. Barbarca bir saldırı var. Bu bombardıman altında kahramanca, fedakarca bir duruş var. Son on günde Şiye'ye saldırılar artmış durumda. Şiye Kırıkhan'a yakın bir ilçe. Sınır ve Şiye arasında dağlık bir alan yok. Bölge binlerce zeytin ağacıyla adeta bir doğa ve zeytin harikası. Bir hafta önce Şiye'ye bağlı Erende köyünde kimyasal silah kulla-

nıldı. Son on gün içinde işgalci faşist güçler saldırılarını artırmış durumda. Bölgede değişen siyasi koşullardan dolayı işgalciler işgal ettikleri bölgeleri birleştirme çabasında. Bu gelişme sonrası ilerdeki dönemde tampon bölge konuşulursa şaşmamak gerekiyor. Bu da askeri bir başarıdan çok bir yenilgidir. 33 gün geride kalmasına rağmen bu hat bile birleştirilmiş değil.

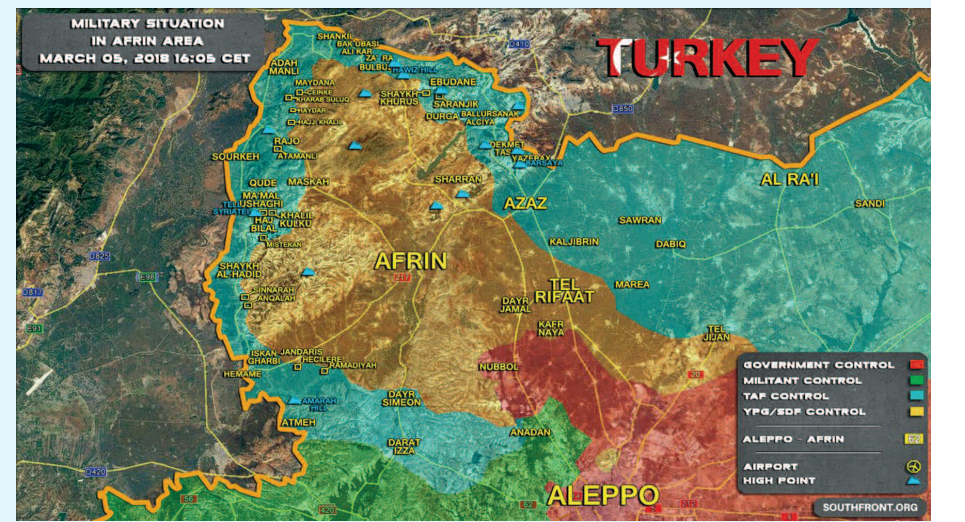
Son günlerde özellikle Şiye ve Şera Bilbile hattı tarafında saldırılar artmış durumda saldırıların artmasıyla her türlü katliam ve sivil ölümler artmış durumda Çoluk çocuk demeden yaşlılar ve siviller katledilmeye devam ediliyor. Ağır saldırılar altında devrimci güçler destansı mücadelelerine her geçen gün saat dakikalarda kararlılıkla sürdürüyorlar. İşgalci çetelerin topyekün saldırıları karşısında Afrin halkı büyük bir direniş gösteriyor.

Faşist devlet ve onun kurmayları köşeye sıkışmış durumda. İçteki siyasi ve ekonomik kriz bir savaş yenilgisiyle daha da büyüyüp kitlelerin birikmiş öfkesi devrimci patlamaya sonuçlanacaktır.

Bunu şuradan çıkarabiliriz Bir ayda iki kez genelkurmay başkanının ve onun reisinin sınıra gelmesi bile işlerin

kendileri açısından iyi gitmediğini gösteriyor. Tarihteki savaşlara bakıldığında, işgalci ordular askere moral vermek için eğlence düzenlerler. Bu az da olsa dibe vurmuş olan moralleri biraz düzeltme amaçlı yapılır. Birkaç gün önce faşizmin destekçileri olan satılmış oyuncu karakterleri (ki kendilerini aydın-sanatçı diye yutturmaya çalışıyorlar) cepheye yerini alıyorsa, moraller epey düşük. Motivasyonu artırmak için palyaço kılık-lırları sahaya sürmek zorunda kalıyorlar. Bu büyük ve onurlu direnişin sonunda zafer Afrin halkının ve dostlarının olacaktır. Tarihin yeni Stalingrad'ı Afrin olacaktır.

Askeri bir bilgiye sahip olan herkes şunu çok iyi bilir. Savaşta sadakadi dengeler her gün her an değişebilir. Bugün kaybedilmiş ya da taktik olarak bırakılmış bir köy ya da bir bölge, o köyün tamamen düştüğü anlamına gelmez. Burjuva medyada şu tepe düştü, böyle alındı hikayelerinden geçilmiyor. Ağızlarından yalan iğrenç haberlerden başka bir şey yok. Ama işin esasında Afrin'deki her mevzi stratejik öneme sahiptir. Ve her mevzide savaşan savaşçılar bu bilinçle büyük bir irade oraya koyarak ve ölümü hiçe sayarak mücadele ediyor. Eşitsiz güç dengelerine rağmen faşizme karşı birleşen insanlığın

vicdanı olan devrimci güçler bu direniş zafere taşıyacaktır. Onların çok yoğun saldırıları karşısında dimdik ayakta duruyoruz!

İşgalci güçler hava sahasını kullanmadıklarında hiçbir ilerleme kaydedemiyorlar. Faşistlerin başı bunun bilincinde olduğu için Rusya'ya ve batılı emperyalistlere her türlü taviz verecek durumda. Her taviz verdiğinde çöküşü ve yıkılışı hızlanıyor.

Suriye devleti SDG, YPG ve YPJ güçleriyle, yani Rojava yönetimiyle belirli bir anlaşmaya vardı. Suriye askerleri Afrin'e giriş yaptı. İşgalci güçleri Suriye askerlerine keşif uçakları ve obüslerle saldırdı. Bu saldırı sonrası ölen ve yaralananlar oldu. Bu gelişme

sonrası olası bir hava sahasının kapanması, faşist devletin dağılmış olan askeri gücünün tamamen çöküşünün önünü açacaktır. Afrin işgalinin yenilgisi ile -ki bu kaçılmaz olarak yakındır- Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimi çok önemli bir zafer kazanmış olacak. Bir dizi ayaklanmaya yol açacak gelişmeler buradaki yenilgiden doğabilir.

Afrin'de her gün dengeler değişiyor. Çatışmalar aralıksız bütün cephe-lerde devam ediyor. İşgalci güçler kayıplarını gizliyorlar, fakat içte çok büyük bir çöküş var. Düşman yıkıldı yıkılacak! Bizim için bu uzun soluklu bir mücadelenin ilk aşaması olarak ele alınmalıdır.